

Veto

**Ontmoetingscentrum
Alma in Heverlee**

p. 4

**Mexicaanse student
op de vlucht voor
doodseskaders**

p. 6

Kris Dana bewierookt

p. 12

Sociale herkomst generatiestudenten KU Leuven onderzocht

Limburg is de meest geëmansipeerde provincie

Evolutie sociale herkomst per provincie. Generatiestudenten KU Leuven 1969-1994." Zo luidt de titel van het jongste Rapport Studentenvoorzieningen van de Leuvense universiteit. De dienst Onderzoek en Ontwikkeling van Studentenbeleid peilde naar de specifieke sociale achtergrond van studenten die zich voor het eerst inschreven aan de KU Leuven. Op die manier wil men het onderscheid bloot leggen tussen de verschillende Vlaamse provincies inzake de rekrutering van laatstejaarsstudenten uit het middelbaar onderwijs.

"Is de KU Leuven een geëerde bruid?", vraagt Jan De Vuyst, directeur Studentenvoorzieningen van de KU Leuven (KUL), zich af in zijn voorwoord tot deze studie. Dat de aantrekkingskracht van de bruid evolueert is een feit, dat uiteenlopende factoren daarin een rol spelen evenzeer. Het onderzoek beslaat de periode van 1969 tot 1994. De resultaten zijn een belangrijke indicatie zijn voor de status *questionis* inzake de democratisering van het onderwijs in Vlaanderen.

Sinds 1961 wordt aan studenten bij hun eerste inschrijving aan de universiteit — aan generatiestudenten dus — een 'vragenlijst sociale gegevens' voorgelegd. Hieruit puurt Veerle Beernaert, auteur van de studie, een tweeledig rapport waarin ze de nadruk legt op de verschillen tussen de provincies. Afgetrapt wordt met een beschrijvend deel, waarin de evoluties naar provincie, geslacht en tenslotte beroeps- en onderwijsnivo van de ouders worden geschetst. In deel twee worden deze evoluties getoetst aan de gegevens van de Volkstellingen uit '70, '81 en '91.

In het eerste deel wordt gerekend in absolute cijfers. Over de gehele periode wordt het hoogst aantal studenten aan de KUL uit Brabant gerekruteerd, terwijl de tweede grootste groep Antwerpenaren zijn. Uit Oost-Vlaanderen wordt steevast het laagste aantal studenten aangetrokken. Een eerste konklusie dringt zich reeds op: bereikbaarheid is in de keuze van een universiteit een belangrijke faktor. Dat bleek overigens al uit een voorafgaand Rapport Studentenvoorzieningen: 'Student en mobiliteit'. (Veto 2, jaargang 26).

Van de totale studentenpopulatie maakten in de loop van de bestudeerde periode steeds meer vrouwelijke studenten

De machthebbers van de KU Leuven: wie zijn ze, wat doen ze, wat eten ze en wie mag er allemaal gratis op de bus? Deze week in het middelpunt van Veto, volgende week in Jambers. (foto Joost Helsen)

deel uit; vanaf 1986 zijn ze zelfs in de meerderheid. Opvallend is dat enkel West-Vlaanderen over de jaren heen geregeld meer zonen dan dochters uitzond.

Ook het onderwijs- en beroepsnivo van de ouders van de betrokken studenten wordt in kaart gebracht. Uit de absolute aantallen blijkt dat vanaf eind jaren zeventig het aantal studenten met een vader uit

het midden-lager en het lager beroepsnivo daalt, terwijl er een stijging is voor het midden-hoger en het hoger beroepsnivo.

Provinciaal gezien valt opnieuw West-Vlaanderen op, waar er relatief veel studenten worden gerekruteerd met een vader uit het hoger en midden-hoger beroepsnivo. Terwijl aan de andere kant van het spectrum een relatief groot aantal vaders van

Limburgse studenten uit de lagere beroepsnivo's komen. Ook wat het onderwijsnivo van de ouders betreft, worden er steeds meer vaders en moeders geteld die hogere studies achter de rug hebben terwijl dat aantal met een lager diploma afneemt.

In het tweede deel van het onderzoek worden de evoluties vergeleken met gegevens uit de Volkstellingen van '70, '81 en '91. Dit gebeurt aan de hand van *participatie-indexen*, die toelaten te besluiten of een bepaalde groep onder- of oververtegenwoordigd is aan de universiteit in vergelijking met de vertegenwoordiging van die groep in de bevolking van het Vlaams gewest.

Participatie

Wanneer opnieuw een blik geworpen wordt op de provincies, blijken zowel in '70, '81 als in '91 de Brabantse studenten sterk oververtegenwoordigd. Antwerpen daarentegen — in absolute aantallen nochtans op een tweede plek — kent een ondervertegenwoordiging. Zoals verwacht is Oost-Vlaanderen ook sterk ondervertegenwoordigd. De vrouwelijke studenten blijken — met opnieuw West-Vlaanderen als uitzondering op de regel — oververtegenwoordigd. Limburg kaapt de prijs weg van meest geëmansipeerde provincie: deze regio kent over de jaren heen de grootste oververtegenwoordiging aan vrouwelijke studenten.

Het bilan van de studie is duidelijk over de beschouwde periode is er een serieuze oververtegenwoordiging van studenten waarvan de vader een diploma universitair of hoger onderwijs op zak heeft (vijf tot zes maal meer dan men op basis van de volkstelling kan verwachten). Ook moeders met een hoger diploma zijn oververtegenwoordigd, terwijl studenten wiens vader geen hogere opleiding genoot met een sterke ondervertegenwoordiging te kampen hebben.

Het slotakkoord van het rapport luidt dan ook dat de democratisering van het onderwijs nog lang niet voltooid is en dat het al dan niet aan de KUL studeren een sterke samenhang kent met het onderwijs- en beroepsnivo van de ouders. Toespist op de provincies verdient West-Vlaanderen het predikaat van meest ondemokratische provincie, gezien haar oververtegenwoordiging van mannelijke studenten en de grootste oververtegenwoordiging van ouders uit de hoger onderwijs- en beroepsnivo's.

"Het is belangrijk om te weten of er verschillend gerekruteerd wordt per regio", stelt auteur Beernaert in haar inleiding tot de studie. En ze vervolgt: "Indien dit zo zou zijn, moeten de verschillen die de rekrutering van generatiestudenten in bepaalde provincies teweegbrengt weggevoerd worden." De verschillen zijn besijferd, en de vraag stelt zich hoe het profiel van de bruid bijgestuurd kan worden.

Davy Coolen

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

Open brief aan de Vlaamse openbare omroep

Naar aanleiding van het TV1-debat over het asielbeleid tussen Karel de Gucht (VLD) en Philip Dewinter (Vlaams Blok) aanstaande zondag in *De Zevende Dag* hadden ondergetekende organisaties graag een aantal fundamentele vragen gesteld bij de rol van de media in de huidige verrechtiging van onze samenleving. Ook wij zijn er niet van overtuigd dat het cordon sanitaire de enige, echte en alles-zaligmakende oplossing biedt in de strijd tegen ekstremerechts. Er is veel gediskussieerd over dat cordon sanitaire, maar slechts enkelen hebben een duidelijke keuze willen of durven maken. De rest is koren op de molen van het Blok!

In de Vlaamse media is er de laatste jaren een grove banalisering van ekstremerechts opgetreden. Zo wordt mijnheer Annemans maar al te graag opgevoerd als een

konstruktief en kritisch politicus; aandoenlijke beelden uit de commissie-Dutroux moeten de minder fraaie 'franjes' (eyen) doen vergeten. Naast en samenhangend met deze banalisering is er ook het steeds meer voorkomende inspelen op het gegarandeerde en gemakkelijke sukses dat een uitzending met Blok-korifeeën betekent. Het haatdragende, xenofobe en fasciserende 'alternatief' dat het blok voorstaat kan in geen enkel opzicht een antwoord bieden op het toenemende ongenoegen over de huidige impasse in een aantal cruciale dossiers: veiligheid, migratie, asiel,...

In het dossier van de vluchtelingen kan een ruk naar rechts enkel nog meer van hetzelfde betekenen; nog meer repressie, niet inhumaner. Ons inziens ligt precies in de ontmaskering van het blok en in de verdediging van een aantal fundamen-

tele rechten van het individu en de gemeenschap, los van het partij-politieke landschap, een belangrijke opdracht voor de media. We moeten echter vaststellen dat men in Vlaanderen in grote mate verzaakt aan deze verantwoordelijkheid. Oorzaken hiervoor zijn er genoeg: apathie, opportunisme of een verdediging van een zogenaamde 'onpartijdige berichtgeving'. De weifelende houding van de Vlaamse media de laatste jaren tegenover ekstremerechts kan geen legitimatie zijn om nog langer te talmen.

Graag hadden we een afdoende antwoord gekregen, van zowel de VRT als het AVVB, op volgende vragen: is de openbare omroep zich bewust van haar verantwoordelijkheid in deze materie en de noodzaak om een bewuste strategie te hanteren ten aanzien van ekstremerechts? Zo ja, waar-

uit bestaat dan deze strategie? Vervolgens: biedt deze een afdoend antwoord op de gestage groei van het Vlaams Blok? En tenslotte: Is men bereid deze strategie te evalueren en te herzien?

Laat het duidelijk zijn dat we met dezelfde vragen zitten wat betreft de verantwoordelijkheid van alle actoren in het Vlaamse medialandschap.

**Loko Sociale Raad,
Sociaal Centrum (Leuven),
Los Buenos (Leuven),
Tegenstroom info-/aktiecentrum
(Leuven),
Komitee Tegen Uitzwijzingen,
't Uilekot,
Oxfam Wereldwinkel (Herzele),
Liga voor Mensenrechten**

Kontaktpersoon: Thierry Laenen (vrijdag 14 u
— 19 u) 016/30.96.68

lezersbrieven

Playboy

"De gesponsorde Playboys mogen op de 24-urenloop niet worden uitgedaald". Toen ik dat bericht voor het eerst hoorde, dacht ik dat het om een rektorale verbod op distributie van 'vuile blaadjes' ging. Maar neen, het verbod bleek door de studenten zelf uitgevaardigd. Als grote voorstander van allerlei komplottheorieën leek het me niet onwaarschijnlijk dat een of andere ondergrondse, maar door de academische overheid gehomologeerde studentencommissie voor etisch réveil achter het snode plan zou zitten. Ik weet intussen wel beter. Het is niet uit preutsheid dat de playboys achter gehouden zijn, maar om feministische redenen: "De vrouw is geen lustobject."

Dat er een kern van waarheid en van

nobeledoelingen achter deze inmiddels versleten fraze schuilt, zal wellicht niemand ontkennen. Sekretarissen worden misschien niet altijd op basis van hun administratieve vaardigheden aangeworven, maar playboys verbannen omdat de vrouw er als een lustobject in voorgesteld wordt, gaat me toch iets te ver. Wat hadden de emansipatiemeiden dan gewenst? Een playboy met besnorde aan bierblikken lurkende vrouwen die hun echtgenoten naar de vaat sturen? Een playboy die je écht zou lezen voor de interviews? Een playboy waarin advertenties staan voor uitgezakte opblaaspoppen met hangtieten? Bestie vriendinnen-worteltaarten, de vrouw als object van begeerte is functioneel in de playboy en ook dat is een wezenlijk aspect van de vrouw, naast talloze anderen. Maar ik kan me voorstellen dat vele alto-meiden, geborst en

gebild als een Sint-Jorispaard in hun zwerterige zwartwollen pullovers die ze geleend hebben van hun lesbische moeder, liever de aandacht op de essentie van de vrouw vestigen, in plaats van op de verpakking.

Ik stel het hier wat te ikonisch voor (Sociale Raad heeft wel mooie meisjes), maar u begrijpt wellicht wat ik bedoel. Ik ga met u mee op de barrikades staan voor een vrouwelijke rektor, ik kom mee eten als uw vriendje ook eens kookt op zijn kot voor u in plaats van omgekeerd, maar alstublieft, laat het gezond verstand spreken en laat de mensen die een playboy willen kopen met enkele schaarsgeklede tangateefjes dat doen. Denkend dat de puriteinse maatregelen in de viktorianse periode van

onze overzeese burens ook tot een des te bloeiender uitspattingen hebben geleid, gedenk dat er in de VS nooit méér is gedronken dan tijdens de drooglegging en gedenk dat de zinnelijke voorstelling van het vrouwenlichaam tot mooie poëzie heeft geleid.

Playboy zegt mij persoonlijk weinig, maar laat de mensen die er wel iets aan hebben er in alle rust van genieten. Durf ja zeggen tegen uw lichamelijkeheid. En ik moet bekennen: als ik zelf een vrouw was, ik zou godgans dagen met mijn borsten spelen.

In de hoop tegen niet al te veel tere schenen geschopt te hebben, sluit ik deze eerder ludiek bedoelde lezersbrief af.

Freek Van de Velde, preses Germania

Aller lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overren komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

column

Ergernis

Ze zaten aan het tafeltje naast me: vader, moeder en twee bloeiens van kinderen. Enfn, dat veronderstelde ik toch want in deze tijd van onstabiele relaties kon ik er natuurlijk nooit zeker van zijn of beiden wel de ouders waren. Maar goed, dit leek op het eerste gezicht een modelgezinnetje.

Wat heet een modelgezinnetje? De ouders druk in gesprek en de kleine maar jengelen. Je zag zo dat de kinderen — de oudste dochter was een jaar of vijf, de jongste kwam net boven de tafel uit — aandacht te kort kwamen. Je kon het je voorstellen: pa en ma languit in de zetel, "Familie" kijkend en de kinderen vergeten in bed te stoppen. Mag het dan verwonderden dat de oudste lag te zeuren. Geert Van Istendael pende ooit het adagium neer dat kinderen hun ouders opvoeden en niet omgekeerd. Het was duidelijk dat deze vader nog jaren opvoeding voor de boeg had.

Het had er trouwens alle schijn van dat vaderlief niet zijn beste dag had. De kleine werd afgesnauwd en de ober kreeg een niet veel betere behandeling. Waar bleef het eten nou? De bestelling was toch al lang geleden gebeurd? En dan weer tot de dochter dat ze moest ophouden met haar vork te spelen.

Het leed geen twijfel: deze man ergerde zich. In plaats van gewoon op restaurant te gaan en te genieten, ergerde hij

zich. Aan zijn kinderen, aan zijn vrouw, aan de bediening, aan de achtergrondmuziek, aan de inrichting, en de rest liet zich raden: aan zijn werk, zijn baas, aan "Goedele" dat weer eens te laat begint, aan Goedele zelf, weer aan de kinderen die godverdomme nog niet in hun bed liggen en ga zo maar door.

Man, dacht ik, get a life. Waar maakt je je druk om. Het schijnt wel een nieuwe ziekte geworden van onze moderne tijd: mensen ergeren zich overal aan en vergeten te genieten. Hoeveel mensen haasten zich niet klaksonnerend en lichtenknipperend naar een volgend hartinfarkt. Een tube tandpasta of een handdoek op de grond is voor sommige koppels voldoende om door het dak te gaan. En wie heeft nooit géneverveerd op zijn uurwerk zitten tikken een half uur na het afgesproken tijdstip.

Ik kan moeilijk zeggen: "Ik". Het is mij ook wel eens overkomen, al ben ik in veruit de meeste gevallen zelf degene die te laat komt. Maar een systematische ergernis is het niet. Van die soort permittieer ik er mij maar eentje. Maar wel eentje die mij telkens de rillingen over de rug doet lopen. Laten we dit voor ogen houden: ik ben geen taalpurist noch iemand die zijn foutief sprekende medemens op de vingers tikt, maar wat mij steeds meer in de gordijnen jaagt, is het onbehoorlijk gebruik van "noemen" waar "heten" vereist is. Ik noem Jan. Hoe noemt dat? Gruwelijk. Het gaat hier om een schrome-

lijke verneuking van onze eigen taal. Dit heeft niets te maken met dialekt. Integendeel, daar hou ik van en dat gebruikt juist wel "heten". Het gaat hier om de reeds jaren aan de gang zijnde hersenverwaking die men standaardtaal of Schoon Vlaams is gaan noemen. Noemen, jawel, want hier gaat het om een transitief gebruik. Men noemt iets zus of zo en dan heet het zo. Maar om de een of de andere obscure reden is noemen een modewoord gaan worden. En niemand die ertegenin gaat. Alles wat verdediging van de taal is, ruikt blijkbaar naar bloed en bodem. Het begint al op de kleuterschool als de juf vraagt: "Hoe noemde jij?" En dan helpt er geen lievemoderen meer aan. Als de juf het zegt dan is het zo. Ouders als korrigerende faktor? Droom verder, die liggen luikeels mee te zingen met dat programma dat Tien om te Zien "noemt". En wie voedde wie ook al weer op?

Maar zelfs die ene precieus gekoesterde persoonlijke ergernis zinkt in het niets bij wat de mensen écht zou moeten ergeren: oorlog, honger, uitbuiting. O ja, het ergert de mensen wel: het ergert hen dat ze weer eens met die ellende gekonfronteerd worden tussen Jammers en Jerry Springer in. Maar de oprechte ergernis, de verontwaardiging dat zowat überhaupt kan bestaan, dat mensen op de drempel van het Verenigd Europa aan slarden geschooten, gekeeld worden of sterven van de honger; dat machthebbers maar laten betijen omdat "het konflikt zichzelf maar moet oplossen"; dat vreemdelingen die op het grote bord van het Europese Mono-

poly een beter leven komen zoeken met vliegtuigladings terug naar Af gestuurd worden, ook al krijgen ze daarbij tienduizend frank mee; die verontwaardiging is er bij velen niet meer. Wie deze voorstelling overdreven noemt heeft geen greintje fatsoen. Europa heeft bloed aan de handen en de inzet van idealisten die "klewangwettende krijgszangen" slingeren in de gezichten van de verdrukten schijnt daar maar weinig aan te verhelpen.

Maar goed, ik zat rustig te eten en dus moest ik me maar niet ergeren. Patere legem quam ipse fecisti. Ondertussen waren mijn geburen volop aan hun pièce de résistance bezig. De oudste dochter had er al gauw genoeg van. De ouders hadden toch niets in de gaten en dus kroop ze van haar ietwat te hoge stoel en begon ze rond te dreutelen. Daarbij kwam ze mijn richting uit. Ik besloot het kind toch enige aandacht te verstrekken:

- Dag meisje, hoe heet jij?

- Broek.

O God, dacht ik, nog Mooi-en-Meedogenloosfans ook. Blijkbaar was Broeke van het nieuwsgierige tipe want meteen na haar antwoord fabriceerde ze met een zoetgevooide stemmetje:

- En hoe noemde jij?

Blikkaters. In twee passen stond ik aan het tafeltje naast mij en middels een flukse beweging van mijn rechervoorm belandde het aangezicht van de vermeende vader pardoos in de vers aangerukte puree.

Peter

Verschillende visies op sociale voorzieningen voor studenten

Peda's voor de armen en stempels op het voorhoofd

Frieten eten in de Alma, kursussen kopen bij Acco, een betaalbaar kot in een studentenresidentie. Achter deze concrete sociale voorzieningen gaan een beleid en filosofie schuil. Maar de visies kunnen vaak verschillen naargelang de onderwijsinstelling. Een greep uit de problematiek van de miniatuurverzorgingstaat.

Wat maakt een sociaal beleid voor studenten tot een sociaal beleid? Welke functie vervullen sociale voorzieningen? Voor wie zijn ze bedoeld: voor iedereen, voor bepaalde groepen studenten en hoe worden die groepen dan afgebakend? Is het aangewezen dat elke instelling voor hoger onderwijs dergelijke voorzieningen uitbouwt, of is samenwerking geboden en zo ja met wie en hoe kan dat worden georganiseerd? Wat is de plaats van de studenten binnen dat geheel van voorzieningen? Vanuit welke bronnen moeten ze gefinancierd worden? Elke onderwijsinstelling in Vlaanderen zal anders antwoorden. Verschillende beleidskeuzes worden gemaakt. Trouwens, de vragen waarmee een sociaal beleid voor studenten gekonfronteerd wordt, zijn gelijkwaardig aan de vragen die betrekking hebben op het sociaal beleid in het algemeen. Het is het beeld van de miniatuurverzorgingstaat. Maar ook de gevaren die zich in beide werelden voordoen, zijn niet fundamenteel verschillend. Ten eerste werd al vele malen aangetoond dat zowel in de 'grote verzorgingstaat' als in de miniatuurverzorgingstaat sociale maatregelen pas van de grond komen als zij ook nuttig zijn voor andere dan hun manifeste doelstellingen. Ten tweede kan men zich de vraag stellen of de studentenvoorzieningen aangepast zijn aan de evoluerende materiële en immateriële behoeften. Ten derde, eenmaal geopteerd voor een bepaalde keuze, is enkel nog een beperkte bijsturing mogelijk. Dit is een hinderpaal voor vernieuwingsoperaties.

Huishouden

Er zijn weinig thema's in verband met sociaal beleid die zo'n heftige debatten (hebben) doen oplaaien als de vraag wie in aanmerking komt voor een bepaalde sociale voorziening en op welke wijze men deze aanspraak definieert. Men zal verwijzen naar de onderliggende principes en prioriteiten die de toewijzing van de zorg reguleren. En dit onderscheidt de studentenvoorzieningen in Vlaanderen. Een klassieke problematiek ter zake wordt aangeduid met de concepten universalisme en selectiviteit. Universalisme verwijst naar voorzieningen (diensten, uitkeringen, enzovoort) die als een sociaal recht ter beschikking staan van een gehele bevolking: de zogenaamde kollektieve voorzieningen. Selectiviteit duidt voorzieningen aan die ter beschikking gesteld worden op basis van een individuele behoefte, gewoonlijk bepaald aan de hand van een onderzoek naar bestaansmiddelen. Selectieve voorzieningen brengen dan ook de financiële toestand van een individu/huishouden mee in rekening bij de toewijzing van zorg of een uitkering. De universalisten hebben als hoofdargument dat hierdoor de waardigheid van mensen en de sociale cohesie in de maatschappij niet worden aangetast. Dit in tegenstelling tot het selectivisme dat de verschillen in de maatschappij zou benadrukken. Selectivisten zien de doelstellingen van sociaal beleid dan ook in restrictieve termen. Gezinnen en studenten die hulp vragen, moeten een financiële behoefte aantonen.

De Studentenvoorzieningen KU Leu-

ven zijn voorstander van een goede mix van universele en selectieve voorzieningen. Volgens Jan De Vuyst (directeur Studentenvoorzieningen) lopen selectieve voorzieningen het gevaar om karitatief te worden: stempels op het voorhoofd, peda's voor armen. De Vuyst: "Universele voorzieningen vertrekken meer vanuit de basisideologie van democratisering zoals die tijdens de Franse revolutie: de staat is verantwoordelijk voor het onderwijs, moet de 'brains' voeden zodat we als gemeenschap solidari-

risch gezien heeft de studentenbeweging zich in Leuven sterk kunnen ontwikkelen. De wet van 1960 op de sociale voordelen aan de universiteiten voorziet in mede-beheer. Veelvuldig studentenvoorzieningen zijn trouwens geboren in de studentenbeweging, bijvoorbeeld Alma en Acco. Om te vermijden dat elke nieuwe vertegenwoordiging een andere koers ging varen, hebben de studenten in Leuven hun vrijgestelden — de geledingen van Loko (Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie) hebben

den behoorlijk ontwikkeld — de studenten hebben er relatief gezien meer te zeggen in de bestuursorganen dan in Leuven. Maar er is bijvoorbeeld geen mede-beheer op de vloer. Bovendien is de vertegenwoordigingsstructuur bijzonder log en ondoorzichtig waardoor de studenten niet akkoord kunnen optreden. Het Gentse sociale beleid heeft te kampen met een aantal frapante lakunes. Zo is de studententest 'De brug' al een jaar gesloten wegens het asbest in de muren. De studententest staan al jaren letterlijk op instortpunt.

Het grootste verschilpunt met Leuven is ongetwijfeld de rechtstreekse verkiezingen van vertegenwoordigers. Mark Bracke: "Op dit vlak stellen we helaas een lage opkomst vast bij de verkiezingen van de vertegenwoordigers. Beter communicatie en sensibilisering zijn nodig om de participatie aan onze besluitvorming te vergroten."

Koepel

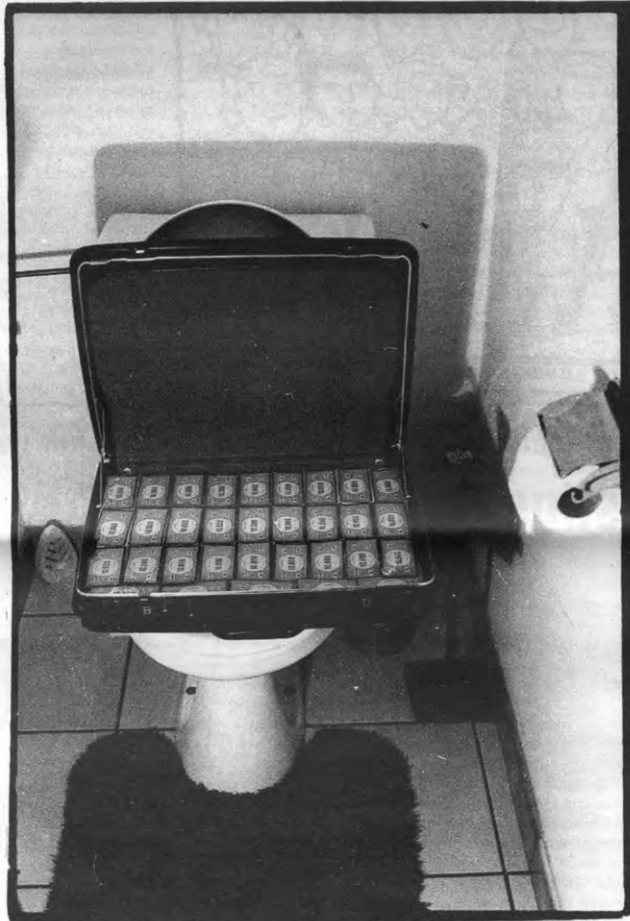
Bij de coördinatie van voorzieningen voor studenten stelt men zich vaak de vraag of men de voorzieningen per instelling gaat uitbouwen of samen met anderen. Volgens de voorstanders van samenwerking met andere hogere onderwijsinstellingen leidt dit tot meer efficiëntie en kostenvermindering. Zo pleit Leuven om in bepaalde sectoren — bijvoorbeeld voeding — netwerken op te richten zodat de grote instellingen geen parallelle diensten organiseren. Anderzijds mag de schaal waarop de samenwerkingverbanden worden georganiseerd niet te groot zijn. Zoniet leidt dit tot bureaucratie en verlies van contact met de studenten. Geleidelijk aan ziet men in het onderwijslandschap regionale samenwerkingsverbanden groeien. Maar een 'koepel voor sociale voorzieningen' of iets dergelijks bestaat nog steeds niet.

Nochtans is de Vflr een goed vehikel voor interuniversitair overleg en advies. Moet de Vflr dan geen ruimere bevoegdheden krijgen? Mark Bracke: "Moet er een nieuw overlegorgaan voorzien worden dat Vflr en Vlor zal overkoepelen? En welke bevoegdheden dienen op regionaal onderwijsvlak geregeld te worden? Het antwoord op deze vraag zal eveneens duidelijk maken welke bevoegdheden instellingsgebonden dienen te blijven. Het is evident dat het onderdeel studentenvoorzieningen moet gezien worden binnen de evolutie in het onderwijslandschap: zal technologie het gehele onderwijsgebeuren fundamenteel veranderen?"

Sociale voorzieningen kosten ook veel geld. Van de ongeveer 500 miljoen die de Studentenvoorzieningen Leuven jaarlijks ontvangt, is er 140 miljoen afkomstig uit toelagen van de Vlaamse Gemeenschap, 45 miljoen uit inschrijvingsgelden, 220 miljoen uit eigen inkomsten in de voedingsector, 110 miljoen uit eigen inkomsten in de huisvestingssector. Voorts zijn er nog bijdragen van de academische overheid en de sociale voorzieningen van de Leuvense hogescholen. Maar de 'sektor' klaagt: er zijn te weinig financiële middelen. De studentenaantallen dalen immers waardoor rond de begroting van de studentenvoorzieningen elk jaar weer een wurgtoewort wordt getrokken. Mark Bracke: "De middelen zijn onvoldoende. Onze sociale voorzieningen hebben een grote nood aan inspanningen op het vlak van infrastructuur om die aan te passen aan nieuwe noden."

Bart De Schrijver
Diederik Vandendriessche

Voornaamste bron: De verzorgingsstaat in miniatuur, een sociaal beleid voor studenten; prof. Frans Lammertyn en Marc Vos (sociale wetenschappen KU Leuven).

Ja, met monopolygeld gaat het niet lukken natuurlijk

(foto archief)

teit vooruit gaan." Mark Bracke (directeur studentenvoorzieningen RU Gent en voorzitter van de Vlaamse Interuniversitaire Raad-werkgroep sociale voorzieningen) is het eens met de 'mix' van Leuven. Een verschil met de Leuvense opvatting is zijn overtuiging dat binnen de universele benadering toch nog ruimte moet zijn voor een gedifferentieerde aanpak. Een voorbeeld daarvan zijn de maaltijden in de studentenrestaurants en de huurprijzen van studentenkamers. In Brussel heeft deze aanpak tot gevolg dat studenten met gekleurde kaarten betalen naargelang de 'inkomensklasse' van hun ouders. Bracke stelt dat men door de beperkte financiële mogelijkheden prioritaire doelgroepen moet uitstippelen.

In een sociaal beleid is inspraak van de 'klanten' van groot belang. Noch de goede wil van de professionals, noch de bureaucratische rationaliteit garanderen dat aan de behoeften van 'klanten' wordt tegemoetgekomen. Sinds lang bekleden studenten aan de KU Leuven een positie die hen toelaat een grote invloed uit te oefenen op het beheer van de sociale voorzieningen. Histo-

samen negen vrijgestelden. De andere universiteiten en hogescholen in Vlaanderen kennen een dergelijke traditie nog niet. Alleen de studententegenwoordiging van Gent heeft sinds twee jaar één vrijgestelde. Nochtans bepaalt het dekret van 13 juli 1994 dat in het sociale bestuursorgaan de helft ervan moet bestaan uit 'demokratisch verkozen studenten'. Het blijft meestal bij de letter van de wet.

Het Leuvense sociale beleid slaat zichzelf graag op de borst met haar 'participatiestrategie', wat betekent dat men de studenten niet alleen bij het beleid wilde betrekken, maar ook op de 'vloer' zelf. Studententegenwoordigers worden in de praktijk betrokken bij het concrete sociale beleid. De KU Leuven wijt het goed functioneren van haar model aan de manier waarop de studentenbeweging is georganiseerd. Haar vertegenwoordigers worden niet rechtstreeks maar getraptd verkozen. Daardoor worden binnen de geledingen van Loko studenten verkozen met voldoende dossierkennis en achtergrond om mede-beheersbevoegdheden op te nemen.

In Gent is het mede-beheer van de stu-

De ondraaglijke lichtheid van het studentenbestaan

Per jaar voert de dienst studiebegeleiding een paar duizend gesprekken met bisstudenten. Niet alleen kandidatuurstudenten, maar ook licentiestudenten en afgestudeerden hebben behoefte aan professioneel advies. Toch vindt een groot aantal (bis-)studenten de weg naar het bureau Studieadvies niet. Onder de bisstudenten heerst vaak de voorstelling dat het gemakkelijk is om in een bisjaar te slagen. Wat de concrete problemen en angsten zijn, wordt in een gesprek met studiebegeleider Greet Lowijk duidelijk.

Onder het dak van studie-advies worden twee soorten hulp aangeboden. Aan de ene kant zakelijke informatie over studie-inhoud, vaardigheden, methodes en overschakeling naar andere richtingen of universiteiten. Aan de andere kant kan je er ook terecht voor een persoonlijk gesprek. Vele studenten zijn voldoende gemotiveerd om zelf de stap naar studiebegeleiding te zetten, maar een deel wordt doorverwezen door ouders, professoren of monitoren. Soms komen ze onder de dekmantel van informatieve vragen, om dan op hun werkelijke problemen over te schakelen.

Brossen

De taak van de studiebegeleiding is een testdiagnostisch onderzoek uit te voeren om de specifieke problemen op te sporen

zoals bijvoorbeeld negatieve of positieve faalangst of een verkeerde studiekeuze. Op basis daarvan wordt beslist of de student naar de psychologische dienst doorverwezen moet worden. In andere gevallen wordt praktische hulp bij het studeren aangeboden, maar een groot aantal studenten vindt het nog altijd niet nodig omdat ze denken

voldoende te kunnen inschatten waar het probleem ligt en hoe ze het kunnen oplossen. Soms vinden ze echter dat die drempel te hoog ligt om studieadvies te raadplegen omdat je een systeem moet doorlopen, of staan ze wat septic ten opzichte van studie-advies.

De meeste problemen die studenten

hebben als ze beslissen om te bissen — en waarmee de dienst Studieadvies dus mee gekonfronteerd wordt — bestaan uit het feit dat ze niet voldoende beseffen dat een bisjaar zijn eigen problemen met zich meebrengt. Een klassieke voorbeeld hiervan is verveling tijdens de colleges, wat vaak leidt tot *brossen* of minder studeren omdat men denkt sowieso te slagen. Daarnaast heb je natuurlijk een omgekeerd effect doordat er een nog grotere druk is om te slagen. Dan is het vooral een kwestie van je motivatie te behouden. Ook op

sociaal vlak loopt het voor bisstudenten niet altijd van een leien dakje: iedereen vertelt dat je niet geslaagd ben is niet bepaald leuk. Daar komt nog bij dat je een deel van je vrienden verliest en je volledig terug moet integreren.

Voorwaarden

Op studievak zijn een zwakke basis voor harde wetenschappen, overschatting, fuisen, verkeerde leermethodes of simpelweg de verkeerde studiekeuze onder invloed van ouders de meest frekwente problemen die kandidatuurstudenten ondervinden. Vaak weten studenten wel dat ze te laat begonnen zijn met studeren of de stof te licht hebben ingeschat. Dan is een bisjaar ook niet echt een *verassing*.

Het falen aan een prestigieuze universiteit wordt door sommige ouders als onter beschouwd, zodat ze hun kinderen verplichten aan de universiteit te blijven, ofschoon ze in een andere opleiding veel beter zouden kunnen presteren. Maar ook het omgekeerde komt voor: soms gaan ouders absoluut niet akkoord met een bisjaar, tenzij op eigen verantwoordelijkheid, wat vooral gevolgen heeft op financieel vlak.

Daarenboven blijkt dat profen aan de KU Leuven vaak angst bij kandidatuurstudenten opwekken in plaats van hen aan te moedigen. En niet ieder student heeft genoeg zelfvertrouwen om zich daartegen te wapenen.

Claire Lenz
Catherine Marchal

Studenten van allochtone afkomst stappen naar Sociale Raad om werkgroep op te richten

“PMS heeft ernstige tekortkomingen”

Allochtonen studenten hebben om verschillende redenen moeilijk toegang tot het hoger onderwijs. De onderwijswerkgroep van de vzw 'Ex oriënté lux' probeert zijn steentje bij te dragen om de drempels voor die jongeren te verlagen. Samen met de Sociale Raad (Sora) van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) werken zij aan een project.

Zarhoni Younes (Pol&Soc), Kozulu Erhan (Psychologie), Saka Enel (Rechten), Demir Büllent (Rechten), Barskanmaz Cengiz (Rechten), Aktepe Rahim (Rechten), zijn Belgen van allochtone afkomst, derde-generatiekinderen. Ondanks hun maatschappelijke achtergrond en de voor allochtonen onrechtvaardige selectie in het lager en secundair onderwijs, zijn zij erin geslaagd te studeren aan de universiteit. Cengiz: "Toen ik hier net was, wou ik vreemd genoeg niets meer te maken hebben met mijn 'afkomst'. Ik was in het verleden al genoeg gestigmatiseerd en wou 'gewoon doen' zoals de autochtone studenten. Maar je allochtone afkomst raak je niet kwijt. Ik werd me bewust van de hoge drempels waartegen allochtone jongeren aankijken om te gaan studeren." Allochtone jongeren hebben in het onderwijs niet alleen af te rekenen met sociaal-economische drempels, maar ook met kulturele. De studenten van Ex oriënté lux hebben over elk van die drempels nagedacht. Zij stelden vast dat ze zowel de allochtone als de autochtone gemeenschap bewust moeten maken van die drempels. Erhan: "Na vijf jaar studeren wil ik iets meer gerealiseerd hebben dan wat in mijn kurssussen te zitten neuzen. Ik wil mijn bijdrage leveren aan een maatschappij met gelijke kansen."

Om het hoger onderwijs toegankelijker te maken voor allochtone jongeren, moet men het hoger onderwijs ook toegankelijk maken voor hun ouders. Die hebben meest-

al geen opleiding gehad en zijn zeker niet vertrouwd met hoger onderwijs. Bovendien verhindert een gebrekkige kennis van het Nederlands hen om info-sessies van universiteiten en hogescholen bij te wonen.

Ouders

De Ex-oriënté-luxers doen hun beklag over het PMS. Emel: "Meestal zitten allochtonen in het lager onderwijs in een B-klas. Het PMS 'raadt' je dan aan in de middelbare school een extra jaar te doen. De ouders geven toe omdat ze niet beter weten. Op die manier heb je achterstand op ieder gebied en wordt je zelfvertrouwen compleet gefnuikt." Erhan: "Het PMS zwaait dan met statistieken naar je hoofd om aan te tonen dat 'het toch geen zin heeft' om te studeren. Dit wil ik nu niet veralgemenen tot de hele werking van het PMS, maar er zijn toch ernstige tekortkomingen. Als het PMS zijn job niet doet, dan doen wij het."

De studenten gaan daarom in verschillende provincies info-dagen organiseren waar aan de ouders van allochtone jongeren uitleg wordt gegeven over universiteiten en hogescholen. Daarnaast wordt contact opgenomen met de directies van vooral *concentratiescholen* — scholen waar de meerderheid van de leerlingen allochtonen zijn — om ook het hoger onderwijs aan allochtone scholieren voor te stellen. Om zoveel mogelijk jongeren te bereiken doen ze ook beroep op godsdienstleraren en moskeeën. Dat de werkgroep zich vooral op concentratiescholen moet richten, heeft te maken met het feit dat er in het algemeen secundair onderwijs veel minder migrantenjongeren te vinden zijn, vooral in de grote steden. In de Brusselse elite-colleges bijvoorbeeld worden migrantenjongeren vanaf het eerste jaar weggeselekt en 'doorgestuurd' naar het beroepsonderwijs. Vele van die scholen willen geen allochtonen op hun schoolbanken omdat ze vrezen dat de autochtone ouders hun kinderen

weg zouden halen en het nivo naar beneden zou duikelen.

De concentratiescholen in Brussel en Antwerpen, de demotivatie bij de allochtone leerlingen, het ontbreken van begeleiding en overleg met de ouders, laten er geen twijfel over bestaan dat de allochtone gemeenschap niet vertrouwd is met hoger onderwijs. Cengiz: "Wat de migrantengemeenschap nodig heeft zijn voorbeeldfuncties. Toen journalist Faruk Özgünes voor de eerste keer op het VTM-journaal kwam, was de migrantengemeenschap dolblij. Het probleem is wel dat allochtonen die het gemaakt hebben, van hun cultuur vreemden."

Allochtonen hebben vaak een onzekere positie op de arbeidsmarkt. Daardoor zijn allochtone ouders eerder geneigd hun kinderen naar 'vlug renderende' richtingen te sturen. Cengiz: "Allochtonen ouders zijn gericht op korte termijn resultaten. Je moet iets studeren 'waar je iets mee bent'. Algemene ontwikkeling in richtingen zoals filosofie of geschiedenis, wordt niet zo belangrijk geacht. Maar als je zo denkt, blijf je altijd onderaan de sociale ladder. Het is een *self-fulfilling-prophecy*."

Verkrachtigen

Meisjes uit allochtone gezinnen hebben het moeilijkst dan hun broers om hoger onderwijs te volgen. De conservatieve houding van de ouders van bijvoorbeeld Marokkaanse jongeren is een hinderpaal. Emel: "De ouders horen allerlei geruchten uit het 'beruchte' Leuven; een stad met zuipartijen en verkrachtigen. Ze zijn dan ook heel terughoudend om hun dochters op kot te sturen. Vaak wordt dit argument echter misbruikt wanneer zich financiële problemen voordoen en er gewoon geen geld is om de dochter te laten studeren." Ook aan de man-vrouw-problematiek wordt dus door de werkgroep aandacht besteed. Wederom ligt volgens de studenten

het probleem vooral bij de informatieverstrekking. Vele ouders weten bijvoorbeeld niet dat er gesubsidieerde peda's zijn zoals het Meisjescentrum, maar ook tegen de conservatieve opvattingen zelf moet tegenwerk geboden worden. Erhan: "Daar heb je ook voorbeeldfuncties voor nodig. Op de infosessies moet je de ouders vertellen dat de Leuvense studenten voor zestig procent meisjes zijn. Ouders hebben in het algemeen vaak schrik om hun kinderen naar een bepaalde fakulteit te sturen omdat ze vrezen dat daar geen allochtonen zouden zitten, laat staan allochtone meisjes."

In Leuven zelf zal de werkgroep rondleidingen door de universiteitstad organiseren. Ze maken de allochtone studenten vertrouwd met de gebouwen op de campus en de verschillende academische -of sociale instellingen. Daarnaast zal de werkgroep proberen allochtone studenten actief te begeleiden. Vooral de lage slaagsijfers van allochtonen aan de KU Leuven doet de werkgroep nadenken. Erhan: "Van thuis uit is er voor die jongeren meestal geen begeleiding. Vooral wanneer hun ouders zelf niet hebben gestudeerd. Er is dus geen voorbeeld om op terug te vallen." Naast studie- en mentale begeleiding, zal de werkgroep de allochtone studenten meer proberen te betrekken bij het culturele leven in de universiteitstad. Erhan: "Op het vlak van begeleiding en stimuleren van allochtone jongeren in het hoger onderwijs, heeft Vlaanderen een achterstand. Aan de ULB bijvoorbeeld, is een beduidend groot aantal migrantenkinderen aanwezig."

De werkgroep heeft het niet gemakkelijk om allochtone studenten te bereiken. De leden van de werkgroep zelf hebben elkaar toevallig ontmoet. Daarom leent Veto zich even voor de 'goede zaak' en doet bij deze een oproep. Rahim: "Ook autochtone studenten kunnen zich bij ons aansluiten."

Bart De Schrijver

Pilootproject voor Vlaanderen staat in Heverlee

Studenten die les hebben op de kampus in Heverlee zullen de nieuwbouw aan de Celestijnenlaan wel opgemerkt hebben. Dit gebouw is een nieuw concept waarin Alma en het Algemeen Beheer van de KU Leuven participeren. Het omvat een bankkantoor, mini-Acco, 24-urenshop en een kafetaria. De student kan er zich tussen de lessen door bevoorraden met geld, boeken, broodjes, ravioli en kondooms.

"Al van bij de oprichting van de kampus Wetenschappen in de jaren zestig dacht men aan de bouw van een kafetaria, maar door besparingen is die er nooit gekomen. Herhaaldelijk kwam het idee weer boven drijven. Het ontwerpen van een ontmoetingcentrum tussen de universiteitsgebouwen werd soms als opdracht aan architectuurstudenten gegeven, maar voor de rest gebeurde er niets.", zegt Alma-direkteur

lijkt het probleem van de introverte kampus met de achterkanten naar de buitenwereld. Op die plaats is een ontmoetingcentrum het best gelegen, en geeft het een eigen identiteit aan het karakterloze gebied. Door de vierentwintig uur op vierentwintig uur-funktionaliteit moet het een vaste waarde worden in het dagelijkse universitaire leven in Heverlee.

Broodjes

Het gebouw zal officieel geopend worden op elf november. Om de studenten te laten kennismaken, zullen er op vijftientwintig november allerlei activiteiten plaatshebben, waaronder een optreden, gratis vaten en eventueel een fuif. Op dit moment draait enkel de kafetaria op volle toeren.

Naast een gamma dranken worden er broodjes en (koffie)koeken verkocht. Warme maaltijden worden er niet aangeboden, om geen concurrentie te vormen met Alma 3. Daar zijn de broodjes en dranken ook

kafetaria huisvest, zoveel mogelijk gebruikt worden voor nevenactiviteiten. Kringen kunnen ze afhuren voor activiteiten, eventueel zelfs fuiven. Kantussen daarentegen mogen er niet in georganiseerd worden."

Kondooms

Een tweede pijler van het centrum is de vierentwintig-uren-shop. Dit is een reusachtige automaat waarin meer dan honderd produkten zitten. De opvulling en prijszetting zal gebeuren net als bij automaten in de stad. Naast het klassieke assortiment drank en snoepgoed zal er een ruime keuze zijn aan hygiënische produkten, bureau-artikelen, voeding en brood. De student kan dus vanaf volgende maand deodorant, toilet papier, melk en ravioli op de kampus in Heverlee kopen. Ook voor kondooms zal de student niet meer naar de apotheker moeten fietsen. Sterke drank en sigaretten zullen evenwel niet achter het glas te vinden zijn. Naast deze dag- en nachtwinkel komt er een miniversie van de Acco. De boekhandel was reeds lang vragende partij om meer bekend te worden bij de Heverleese gemeenschap. Op de benedenverdieping kan de student allerhande papierwaren en schrijfgerei kopen, op de bovenverdieping worden boeken en kursussen verkocht.

Het vierde deel van het centrum is een agentschap van de Generale Bank. Dit kantoor zal elke weekdag bemand worden door twee bankiers. Klanten kunnen er terecht voor de koerante verrichtingen, het afsluiten van leningen en info over beleggen. Voor minder gebruikelijke verrichtingen zullen de studenten doorverwezen worden naar het agentschap in Heverlee of naar een agentschap in de woonplaats van de student. Kontraktoel werd wel vastge-

legd dat er een geldautomaat moest komen, waar niet-klanten geld uit de muur kunnen halen en de protonchip kunnen opladen. De veiligheid van dit kantoor is zeker gewaarborgd. Het kleine lokaaltje ernaast wordt immers de nieuwe lokatie voor de politie-antenne Heverlee. Dit project is gedurfd in vele opzichten, het is een samenwerking tussen totaal verschillende partijen. Omdat het een nieuw gegeven is, zal er nog veel geëxperimenteerd worden met openingsuren, met wat er juist aangeboden wordt en wat er buiten de lesuren en in de vakanties gebeurt. Alma zal met dit project veel praktische kennis opdoen, wat bij te staan met de inrichting van gebouwen. In het verleden verdiende de dienst Onderzoek en Ontwikkeling al miljoenen binnen door bouwkundig advies te geven aan bijvoorbeeld de VRT, de Europese Gemeenschap en verschillende hogescholen voor de inrichting van kafetaria's en restaurants. In de toekomst zullen nog meer van deze projecten volgen, vermits Alma beter met de materie vertrouwd is dan de klassieke studiebuero's.

De Generale Bank stapte in het project omdat ze verwacht dat er in de toekomst veel verschuiving zal zijn van de klassieke kantoren naar 'satellietjes'. Deze kleine kantoren op speciale plaatsen zijn al te vinden in shoppingcentra; nu probeert men het op de kampus. Ook Acco begeeft zich op vreemd terrein en wil de markt wat af-tasten. De drie partijen zien het als een pilootproject dat model kan staan voor kopieën elders in het land. De verwachtingen zijn hooggespannen.

David Adriaen

Hoe het complex zal heten is nog niet vastgelegd. Een dichter suggereerde de naam 'De Moete'. Achter dit woord steekt een hele filosofie. Moete zou een synoniem zijn van snipperuur, en het is de bedoeling dat studenten tijdens een lespauze hun tijd doorbrengen in dit kafetaria. Ook roept het woordje de associatie op met 'ontmoeten', wat toch een van de hoofdbedoelingen is. Bovendien kan ontmoeten ontbonden worden in de ontkenning 'on' (dus negatief) en moeten (ook iets negatiefs). Volgens de wiskunde, een vak dat elke student positieve wetenschappen op de kampus sirket, geeft de vermenigvuldiging van twee negatieve dingen iets positief en zo is de sirkel rond. Met dit naamgevingsproces was niet iedereen tevreden, zodat er zelfs besloten werd een heuse commissie op te richten die moest beslissen hoe het kind gedoopt zou worden. (da)

Toon Martens. Halfweg de jaren negentig werd dan door het Algemeen Beheer en Alma een architectuurwedstrijd uitgeschreven voor laatstejaarstudenten en pas afgestudeerden. Men koos bewust voor ontwerpers die dicht bij het studentenleven staan. Het concept was een gebouw met vierentwintig uur op vierentwintig uur-funktionaliteit. Laatstejaarstudent Jens Aerts ging in 1997 met de prijs van honderdduizend frank en het budget van dertig miljoen lopen. Nu tweeënhalf jaar later staat het gebouw er en is de kostprijs opgelopen tot meer dan veertig miljoen.

Naast een functionele kant heeft het gebouw ook een esthetisch aspect. De kampus Wetenschappen is een verzameling van onpersoonlijke grijze torens temidden van wat gras en asfalt. Norberg Schulz omschreef de kampus als een absurde zeeslagopstelling waarbij de grauwe en reusachtige achterkant van een aula (200K) de student elke dag verwelkomde op dezelfde triestige manier. De ruimtelijke ordening schetst duidelijke

iets goedkoper omdat de universiteitsrestaurants gesubsidieerd worden en de kafetaria's (voorlopig) niet. Binnenin wil het complex ook duidelijk verschillen van de fabriekshal Alma 3. Er wordt gespeeld met kleur en hoogteverschillen, het meubilair komt van een Franse ontwerper, en op de ramen in de grote verbindingsgang zullen er gedichten en teksten aangebracht worden. Kunstwerken aan de buitenzijde en een grote toegangspoort worden om praktische en budgettaire redenen uitgesteld.

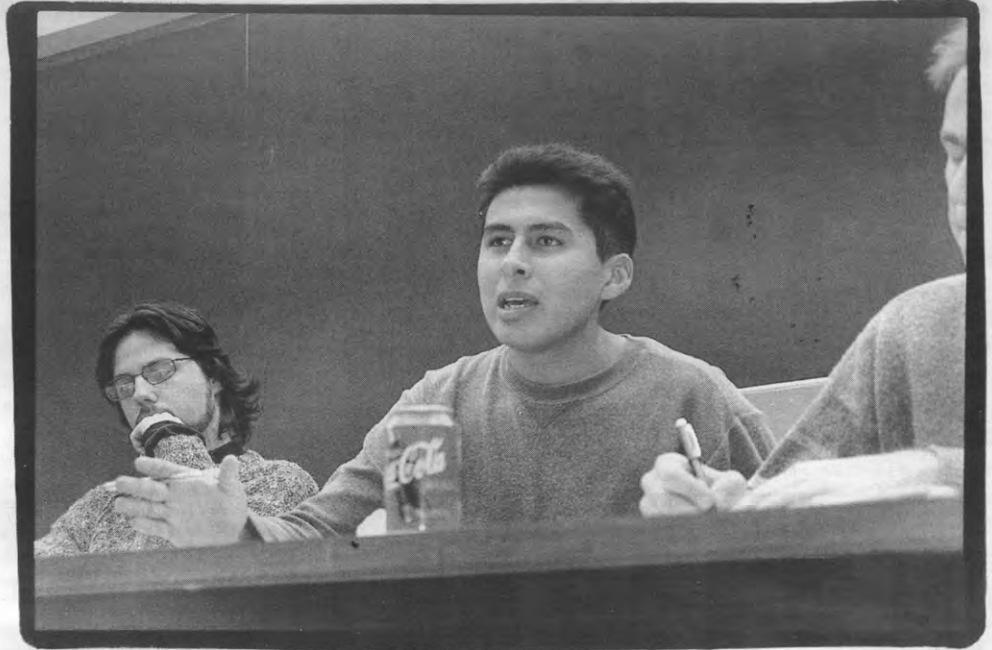
Verantwoordelijke Eric Grobben schetst de bedoeling van het centrum: "Kotstudenten die 's avonds warm eten, kunnen er een broodmaaltijd nemen. Ook spoorstudenten die vroeger her en der picknicken hebben nu een thuishaven over de middag. Het vormt ook een oplossing voor springuren en plots afgelaste lessen. Het terras zal bij zomers weer de studenten toelaten 'een terrasje te doen' zonder naar het centrum van de stad te moeten fietsen. Na het sluitingsuur zal de grote zaal die overdag de

Rektor stuurt doodseskaders naar studenten

Sinds april zijn de 270.000 studenten van de UNAM, de Autonome Nationale Universiteit van Mexico, in staking als reactie op een reeks maatregelen die van de volksuniversiteit een meer elitaire instelling moeten maken. Hector Valadez, een 19-jarige Mexicaanse student geschiedenis en lid van de stakingsraad, kwam vorige week op uitnodiging van de Socialistische Jongeren Wacht naar Leuven om te spreken over stakende studenten-guerrillero's, rechtse rektorale milities en solidaire professoren.

Hector: «Direkte aanleiding voor de staking is een drastische verhoging van het inschrijvingsgeld, gekoppeld aan een aantal andere hervormingen die de verworvenheden waar de Mexicaanse studenten jaren voor gestreden hebben op de helling dreigen te zetten. Het invoeren van de verplichte aanwezigheid zorgt ervoor dat de combinatie werken-studeren niet langer tot de mogelijkheden behoort, zodat heel wat minder goeude Mexicaanse jongeren hun studie niet meer kunnen financieren. Dit probleem wordt nog versterkt door een maximumtijd die een student over zijn studie mag doen te stellen en de automatische overgang van bakkalaureaat naar licentie — de twee delen waaruit een studie in Mexico bestaat — is afgeschaft. Tenslotte hebben de universitaire autoriteiten beslist toelatingsexamens te laten organiseren door de privee-instelling Ceneval.»

«De studenten van de UNAM, gesteund door hun lange traditie van strijdbaarheid, kunnen dit alles natuurlijk niet zonder meer laten gebeuren. Toen de her-

SJW, zapatisten en coca-cola: één front? Vormingen in maart bekend werden gemaakt, werden er spontaan vergaderingen belegd, waarop in eerste instantie vooral de vraag om een rechtstreekse dialoog met de rektor ter sprake kwam. Deze weigerde vriendelijk, goeide de belangrijkste oproerkraaiers buiten en richte porros — doodseskaders avant la lettre — op en

(foto Steven Van den Eede)

betaalde milities van rechtse studenten om verder initiatief af te schrikken. De studenten reageerden met twee bezettingen van universitaire gebouwen, waar ze zich echter uit moesten terugtrekken na herhaalde aanvallen door de porros. De beweging besliste daarop een algemene stakingsoproep te doen, die massaal opgevolgd werd.»

Veto: Wat zijn de eisen van de studenten?

Hector: «De belangrijkste eis is het intrekken van de omstreden hervormingen en het bijeenroepen van een democratisch en open congres met vertegenwoordigers uit alle delen van de universiteit. Dat congres moet de grote lijnen van het beleid van de universiteit bepalen. De studenten willen de universiteit omvormen tot een middel voor sociale verandering in de maatschappij.»

Elektriciteit

Veto: Hoe hielden de studenten een staking van zeven maanden vol?

Hector: «In de media werden de studenten-stakers vaak in een negatief daglicht gezet. Om de desinformatie over de staking te doorbreken werd overgegaan tot het vormen van rondtrekkende brigades. Hun invloed op de publieke opinie zorgde ervoor dat de studenten steun en sympathie verwierven in verschillende lagen van de bevolking, niet in het minst bij twee belangrijke vakbonden — die van de onderwijzers en die van de elektriciteitssector — die zelf al in staking waren tegen de besparingsmaatregelen van de regering. Daarnaast betrokken de studenten ook hun ouders bij de staking door hen mee op te nemen in hun beweging. Ook een aantal professoren schaarde zich achter de studenteneisen en participeerde actief aan de beweging. Solidariteit tussen studenten, ouders en profen maakte op die manier de stakingsbeweging sterk.»

«Ook met het EZLN, de zapatistische guerrilla in de deelstaat Chiapas, werden banden aangehaald, vooral door de studenten die naar Chiapas afreisden om de zapatistas te helpen bij het blokkeren van de aanleg van nieuwe wegen die de aanvoer van legermateriaal moesten vergemakkelijken. Op dit moment zit de beweging echter wat geblokkeerd door het uitblijven van enig resultaat, de verhevigde repressie door de Mexicaanse politie en de permanente fysieke bedreiging vanwege de porros. Bovendien zijn er ook praktische problemen: de moeilijkheid is immers dat wie staakt,

niet studeert en dus het belangrijke diploma misloopt. Om hier uit te geraken proberen de studenten nu meer nationaal gerichte mobilisaties te ondernemen. Ook internationaal wordt er om aandacht gevraagd: de Mexicaanse regering is immers uitermate bezorgd om haar imago dat door de politiek van repressie in Chiapas al wat besmeurd was. Nieuwe negatieve reclame kan ze missen als kiespijn.»

Veto: Hoe is de studentenbeweging momenteel georganiseerd?

Hector: «Ondanks de huidige impasse zijn de studenten er maandenlang in geslaagd door hun massale betrokkenheid te wege op het maatschappelijk leven in Mexico. Redenen voor dit succes liggen ondermeer in de aparte structuur van de stakersbeweging: onze stakersbeweging funktioneert volgens het principe van het rotatief leiderschap. De Algemene Raad van de Studentenstaking (CHG) bestaat uit vijf vertegenwoordigers per fakulteit die permanent roteren. Voordeel hiervan is dat het gevaar op bureaucratiesing van de beweging sterk vermindert en dat repressie tegen ons moeilijker wordt: je kan geen leiders arresteren als er geen echte leiders zijn. Deze werkwijze heeft echter ook moeilijkheden meegebracht: zo duurt het nemen van beslissingen veel langer.»

«Er komt dan een voorstel, over een in te nemen standpunt of een te ondernemen actie, uit één van de negentien fakulteiten die op de Raad worden besproken. Wordt het voorstel daar niet unaniem aanvaard, dan gaat het terug naar de fakulteiten, waar er meerderheid tegen minderheid over wordt gestemd. Is de stemming positief, dan gaat het terug naar de Raad waar het een laatste keer wordt besproken.»

«De vertegenwoordigers van de fakulteiten worden verkozen op de Algemene Vergaderingen. Elke vrijdag komt er op elke fakulteit zo'n AV bijeen waar alle beslissingen worden besproken, goedgekeurd of verworpen. De fakulteiten bepalen alles volledig autonoom.»

Veto: Is deze democratische aanpak de enige reden voor het succes van de staking bij de massa van studenten?

Hector: «Eén van de belangrijkste redenen is ongetwijfeld de zware economische crisis die sinds '94 de kop heeft opgestoken. De Mexicaanse regering heeft toen een sterke liberalisering doorgevoerd met ondermeer de invoering van vrijhandelszones. Door de

vervolg op p. 7

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

van fifties tot seventies
van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit,
alles wat je kot nodig heeft

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

(advertentie)

Themahuis 'Kunst en het Onbewuste' opent woensdag zijn deuren

Animo in Inano

Inderdaad, een gebouw

(foto Joost Helsen)

Toneel, maskers maken, trip-hop fotografie, een optreden, expressie of meditatie schilderen, tentoonstellingen, kortfilms. Woensdag 27 oktober staat de poort van residentie Sint-Catharina wijdopen.

Het project 'samenwonen rond een idee' werd in 1972 opgestart in Louvain-La-Neuve en werd in 1997 door Sociale Raad overgenomen in Leuven. In deze niet erg woelige tijden wat studentenakties en engagement betreft, steunt Sociale Raad huizen waar mensen rond een bepaald thema zoals solidariteit, cultuur, sport, voeding, armoede willen wonen. De Huisvestingsdienst stelt hiervoor enkele plato's in residenties ter beschikking. Hoewel het

konsept themahuisen dit jaar minder succes kent dan vorig jaar, beweert Inano woensdag steeds vurig en bezielde te zijn.

Hersenspan

Het begon bij twee studenten psychologie, uit Brussel ontsnapt, die in samenwerking met hun kring een aantal workshops experimenteel schilderen organiseerden. Het resultaat was vorig jaar te aanschouwen in het Arenberginstituut op de Kultuurdag. Dit alles bleek niet voldoende om hun creatieve uitspattingen te bevredigen. Ze keken uit naar een geschikte plaats voor meer. Juist op dat moment dook een affiche voor themahuisen op uit het niets. Bij Sociale Raad waar de zaken praktisch vorm moeten krijgen, liepen ze een al even en-

toesiaste psychologe tegen het lijf: "Het thema lag voor de hand: 'Kunst en het Onbewuste'. De gekste ideeën ontsproten uit de hersenspan van menig themahuisbewoner en ontsproden nadien richting opendeurdag". Met een advertentie onder de arm begon de jacht op geïnteresseerden. Eind september was de groep meer dan

voortliggend — één kamer was zelfs dubbel verhuurd — en konden de vergaderingen beginnen.

Die 'onbewuste' avond mag er rondgesnuffeld worden op zolder en in vele kleine kamertjes van de residentie Sint-Catharina. Vier workshops, die elk een drietal weken zullen lopen, worden aan de gasten voorgesteld. In november gaat men van start met toneel en maskers maken. Jan De Vuyst, regisseur van kampustoneel en bovendien oprichter van de themahuisen, evenals Annelies en Ine van het politikatoneel, werken gedurende vier sessies rond emotioneel toneel. Het idee is anders te werk te gaan: eerst spelen en dan een script bedenken. Als er voldoende toneelliefhebbers zijn, gaat men door tot half februari en wordt er aan een opvoering gedacht.

In de workshop maskers wordt er stilgestaan bij de vele gezichten, die een mens heeft. De eerste sessie maakt iedereen zijn eigen gipsen masker, geïnspireerd door tekst en muziek. Later worden de maskers beschilderd. December wordt de maand van de trip-hop-fotografie. Aan de Zwevegemse akademie sleepte Bram Desmet al rappend een poëzieprijs in de wacht. Via fotografie, gedicht en trip-hop poogt hij de sfeer van de jaren negentig onverbloemd weer te geven. De deelnemers kunnen de laatste maand van de *nineties* in zijn voetsporen treden. In januari kan men eksperimenteren met kleur. De bedoeling is te schilderen zonder technieken of regels om tot de meest individuele expressie te komen. In een tweede sessie worden beeld en meditatie gecombineerd. Om nog verder weg te zinken, worden er een aantal kortfilms getoond. Twee surrealisten, Ivo Wouters en Cato Gijs stellen hun werken tentoon. Bij een vleugje muziek kan men rustig genieten van een hapje en een drankje.

Nathalie Van Leuven

Themahuis 'Kunst en het Onbewuste' opent woensdagavond 20 u. Halfmaarsstraat 19, Leuven.

Stakingen

vervolg van p. 6

krisis zijn heel wat sociale verworvenheden afgebouwd. De studenten in Mexico hebben vandaag de dag dan ook een hogere gevoeligheid wat betreft sociaal verzet. Een andere faktor die het succes van de mobilisaties kan verklaren is de aktie van het EZLN, die via hun opstand getoond hebben dat weerstand tegen het neoliberaal model mogelijk is.

Veto: Hoe zijn jullie er in geslaagd zulke nauwe banden met sociale en syndikale bewegingen op te bouwen?

Hector: «Elke fakulteit heeft een verantwoordelijke aangeduid om de relatie met die bewegingen te verstevigen. Deze verantwoordelijke vraagt dan aan die mensen om op hun AV de steun te bespreken.»

Kafee

Veto: Hoe ziet het leven van een Mexicaanse student er in tijden dat er niet gestaakt wordt uit? Wat doen ze na de lessen bijvoorbeeld?

Hector: «Tijd voor ontspanning is er niet, ze gaan zich niet zitten amuseren op kafee — vele studenten zijn verplicht om te gaan werken om hun studies te betalen. Dit heeft natuurlijk een invloed op hun slaagkansen. Na de studie zich niet kunnen ontspannen maar zich moeten inspannen maakt het een stuk moeilijker om erdoor te geraken. We spreken hier over ongeveer de helft van de studenten.»

Veto: Heeft de universiteit een goede uitgebouwde sociale dienstverlening voor hen?

Hector: «Een sociale dienstverlening bestaat al vrij lang en is vrij goed uitgebouwd. Studenten kunnen gratis gaan sporten of naar de bib. Wat er echter vandaag de dag gebeurt met de liberalisering is dat er voor die voorzieningen zal moeten worden betaald. Wij zijn daar natuurlijk tegen.»

Veto: Hebben de studenten enige vorm van inspraak in de universiteit?

Hector: «De studenten hebben vormen van medebeheer in de raden van de fakulteit, waarin alle aktoren zijn vertegenwoordigd: studenten, profen, personeel en afgevaardigden van de universitaire autoriteit. De profen hebben het overwicht in die raden, ze hebben dertien van de tweëntwintig stemmen. De studenten hebben er maar vier. De meeste profen staan aan de kant van de universiteit, hoewel het al is voorgevallen dat een belangrijk deel van de profen de kant van de studenten koos.»

«Binnen de structuur van de universiteit heb je bijna stelselmatig een oververtegenwoordiging van mensen die zich tegen de staking kanten. Wat wij nu juist vragen is een openbaar en direkt kongres waardoor de beslissingen op een meer democratische wijze kunnen genomen worden. Zo kunnen de studenten, toch een belangrijk deel van het universitaire leven, meer op het beleid wegen. Beslissingen waarmee de universitaire gemeenschap niet akkoord kan gaan, zouden toch niet mogen doorgevoerd kunnen worden.»

Jeroen Lavrijsen

... AANBOD!

Ons aanbod

Je neemt een jaarabonnement op Kotnet van UPC. Je surft dus het hele jaar, maar betaalt slechts voor 9 academiemaanden, want je krijgt er 3 vakantiemaanden gratis bij. Kortom grenzeloos surfen het hele jaar door voor slechts 750 BEF/maand. Huur van de modem inbegrepen! Nul frank communicatiekosten en je zit 24 uur op 24 on line.

9 MAANDEN 750 BEF

+

3 VAKANTIEMAANDEN GRATIS

Waar vind je ons?

Overall. We zijn aanwezig op elke campus, bij evenementen van studenten, op dopen en fuiven. Let op de kotnetstand van UPC. Heb je nu reeds vragen of wens je meer informatie? Bel ons op 070/233 495 of kom langs bij UPC Tiensevest 58 - 3000 Leuven.

INTERNET VIA DE KABEL.

Waar ligt de beslissingsmacht aan de KU Leuven?

Onze universitaire Wetstraat

Wie het stratenplan van Leuven bekijkt, zal merken dat heel wat universitaire gebouwen en instellingen rond de Naamsestraat liggen en dan vooral deze waar de administratie en het bestuur van de KU Leuven huizen. Maar wie of wat is dat, het bestuur? Rektor Oosterlinck is geen patriarch die autonoom zijn universiteit regeert. Er zijn een heleboel raden en bureaus die een deel van de macht hebben. In sommige zijn de studenten goed vertegenwoordigd, in andere helemaal niet. Onderstaand overzicht tracht een beeld te geven van wie er in onze universiteit aan de touwtjes trekt.

Wat de Wetstraat voor ons land is, is de Naamsestraat voor de KU Leuven. Niet alleen het administratief centrum is er gevestigd, ook de meeste bestuurlijke beslissingen worden genomen tussen de Grote Markt en de Naamsepoort. Hét zenuwcentrum

hangende takken gestort zouden zijn door de mannelijke helft van de studentenbevolking. Het Atrechtcollege was vroeger namelijk de verblijfplaats van vrouwelijke studenten. Bijna schuin tegenover het Atrechtcollege, op een van de hoogste punten van Leuven, staat het gerenoveerde Van Dalecollege (Naamsestraat 80) waar nog wel koten zijn maar ook een hele rits diensten onderdak vinden: de sociale, medische en juridische dienst, de huisvestings- en jobdienst en de dienst voor buitenlandse studenten. Voor studenten met problemen zijn dit plaatsen waar een luisterend oor of een helpende hand geboden wordt. In de rest van het verhaal zullen ze echter niet meer opduiken, want echte bestuurlijke beslissingen worden hier niet genomen.

Wolkje

Dat gebeurt wel in het rektorale huis (Naamsestraat 98), naast het Arenbercollege, maar nu veel minder dan vroeger. Tot voor kort was het rektorale huis de

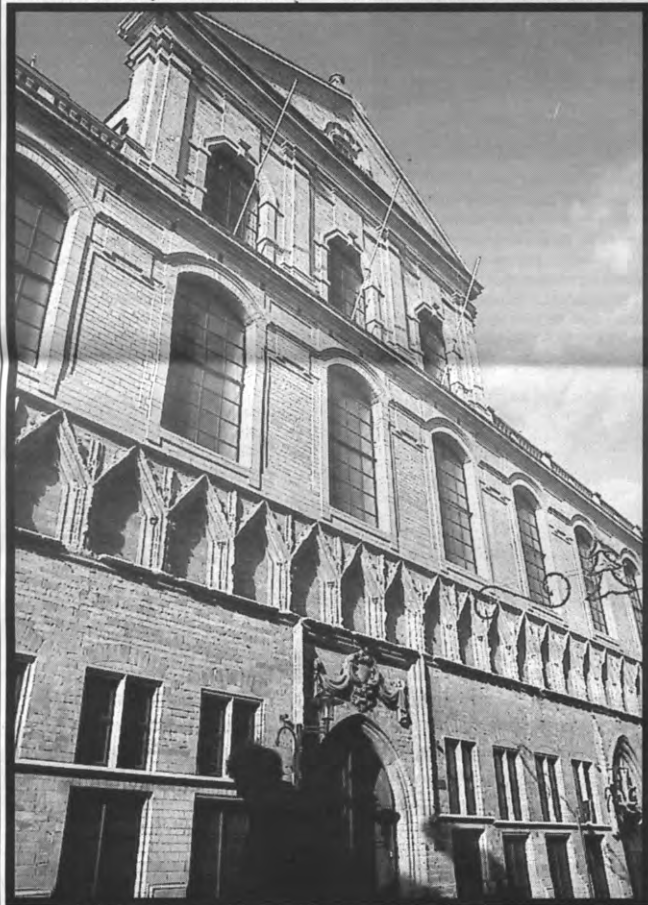
Chievres, het vergader- en ontmoetingcentrum bij uitstek, en de Faculty Club, het gerenommeerde restaurant voor profen, assistenten en dies meer. Besprekingen die in de vergaderzalen niet altijd even goed van de grond komen, worden hier tussen pot en pint verdergezet. Ook voor informele gesprekken biedt de Faculty Club een uitgelezen atmosfeer. Met de Naamsestraat en het Groot Begijnhof zijn de voornaamste lokaties aangegeven. Daarnaast zijn de verschillende fakulteitsgebouwen uiteraard belangrijk voor het bestuur op fakulteitsniveau.

Inzomen op de verschillende raden en personen, lijkt het logisch om met de rektor te beginnen. Hij vertegenwoordigt tenslotte officieel de universitaire gemeenschap en hij is voorzitter van de drie relatief belangrijkste raden: de Raad van Beheer (RvB), de Akademische Raad (AR) en het Gemeenschappelijk Bureau van de akademische raad en de raad van beheer (Gebu). Toch is er boven de rektor nog een instantie die als God de Vader op een wolkje boven de universiteit zweeft: de Inrichtende Overheid (IO). Deze bestaat uit de Aartsbisschop van Mechelen-Brussel, de andere vier Vlaamse bisschoppen en vier leken met als bekendste Leo Tindemans. De Aartsbisschop — al enige tijd is dit kardinaal Danneels — draagt ook de titel van Groot-Kanselier van de universiteit. De functie van de IO is zowat die van onze koning: voornamelijk seremonieel. Ze richt eigenlijk het onderwijs en onderzoek in, maar veel macht is daar in principe niet meer aan verbonden. De IO keurt de opdrachtsverklaring van de universiteit goed en stelt het Organiek Reglement vast. Daarnaast stelt ze de rektor en de algemeen beheerder aan en ontslaat beiden ook. Dat klinkt allemaal heel gewichtig, maar de IO volgt daarbij steeds het advies van de RvB en de AR. De enige plek waar ze haar feitelijke invloed nog wel eens wil laten gelden is in de fakulteit Godgeleerdheid en de bijzondere fakulteit Kerkelijk recht. Ook hier is het echter voornamelijk de AR die de lakens uideelt.

Vooraleer de samenstelling en de werking van de AR en RvB te bekijken is het nuttig om even te passeren langs het Gebu. Het Gebu verzamelt namelijk de gemeenschappelijke leden van AR en RvB, zeg maar de machtigste mensen van de KU Leuven. De voorzitter van het Gebu is rektor Oosterlinck. De andere leden zijn de algemeen beheerder Goedeels, de rektor van de campus Kortrijk Joniau, de drie vice-rectoren De Dijn (humane wetenschappen), Langgouche (eksakte) en Mannaerts (biomedische) en de drie koördinatoren Bouillon (onderzoek), Debrock (onderwijs) en Van Gerven (studentenbeleid). Daarnaast wordt de vergadering ook bijgewoond door regeringscommissaris Bosmans en de sekretarissen Bauwens (directeur stafdiensten Algemeen Beheer) en Van Nieuwenhove. Deze laatste is de directeur-generaal van de rektorale diensten en werd in die hoedanigheid bekend als "de pitbull van de rektor". De officiële taak van het Gebu is volgens het Organiek Reglement de voorbereiding van de vergaderingen van RvB en AR. Dat het echter zo simpel niet ligt, zal in het vervolg nog wel duidelijk worden.

Piramide

De Raad van Beheer (RvB) vertegenwoordigt de universiteit tegenover derden. Als belangrijkste interne taak neemt hij de financiële kant van de universiteit voor zijn rekening. De RvB bestaat uit het Gebu aangevuld met enkele leden die niet noodzakelijk personeel van de KU Leuven zijn. Zij worden ook niet democratisch verkozen. De AR van zijn kant is veel uitgebreider. De leden van het Gebu krijgen daar gezelschap van de dertien fakulteitshoofden of dekanen, de akademisch ombudsman, drie assistentvertegenwoordigers en — eindelijk — vier studenten. De taak van de AR is toe-

De Universiteitshal

(foto Joost Helsen)

trum bij uitstek is de Universiteitshal, geadresseerd Naamsestraat 22 en verder geflankeerd door de Oude Markt, de Krakenstraat en de Zeelstraat. Iedere student kent de "hallen" omdat hij zich er ingeschreven heeft op het studentensekretariaat. Ook het rektorale is in de Universiteitshal gevestigd, net als de dienst internationale relaties en de koördinator studentenbeleid.

Hogerop in de Naamsestraat vinden we de twee colleges die vroeger, in iets wat voor de meesten een ver verleden lijkt, beide dienst deden als studentenvverblijven. In het Atrechtcollege (Naamsestraat 63) is de dienst voor studie-advies gevestigd en het psychoterapeutisch centrum. Het Atrechtcollege is gemakkelijk herkenbaar aan "de boom van groot verdriet" op de binnenkoer, een groene reus die zijn naam dankt aan de vele tranen die er onder zijn over-

Downingstreet 10 of de Wetstraat 16 van de KU Leuven, met andere woorden de ambtswoning van de rektor. De Dienst Universitair Onderwijs (Duo), die ook daar gevestigd is, was echter aan uitbreiding toe en daarom is de rektor verhuisd. Hij heeft zijn zetel nu in de Universiteitshal. De aandachtige waarnemer kan overigens af en toe zien of de rektor "thuis" is. Het is wel niet zo duidelijk als bij het koninklijk paleis waar de vlag dan in de top staat, maar toch. Wanneer er 's avonds achter de grote ramen van de tweede verdieping nog licht brandt, dan kan men ervan uitgaan dat de rektor nog aan het werk of aan het vergaderen is.

Naast de Naamsestraat speelt ook het Groot Begijnhof een niet te onderschatten rol in de besluitvorming aan de KU Leuven. Hier bevinden zich namelijk het Huis van

Midde

INRICHTENDE

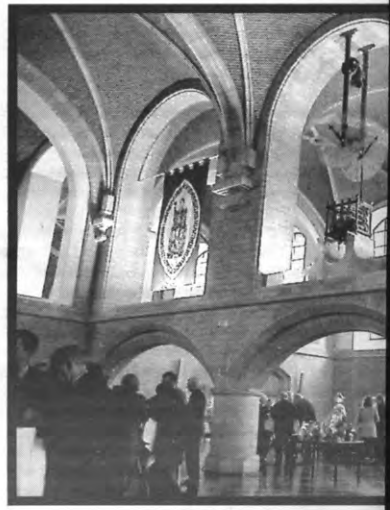
Struktuur

zien op de drie grote aandachtspunten van de universiteit: onderzoek, onderwijs en wetenschappelijke dienstverlening.

Met IO, Gebu, RvB en AR is de top van de universitaire piramide aangegeven en het valt daarbij op dat in slechts één van de vier instanties de studenten vertegenwoordigd zijn. Wil dat nu zeggen dat de studenten helemaal niets te zeggen hebben? In feite wel, maar het kon erger. Om daar zicht op te krijgen, draaien we de piramide even om en vertrekken we van de basis: de studenten. Een student die een woordje wil meepreten in het beleid van zijn unief kan twee wegen uit. Ten eerste kan hij voor zijn fakulteitskring gaan zetelen in de permanente onderwijscommissie (POK) van zijn opleiding. De POK's zijn heel belangrijk omdat ze het onderwijs van de eigen opleiding grondig onder de loep nemen. De radius is dus klein maar de werking zeer ter zake. Het is trouwens mogelijk dat binnen één fakulteit veel POK's zijn. Een goed voorbeeld daarvan is Letteren waar er POK's zijn voor germaanse, romaanse, geschiedenis en nog een handjevol andere. Vanuit de POK's kan men afgevaardigd worden naar de fakulteitsraad maar daar houdt het op. Alleen de dekaan vertegenwoordigt de fakulteitsraad op de AR.

Dekaféine

Wil je als student op een nog hoger niveau meepreten dan is een andere weg aangewezen, die van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). In vijf van de zes raden (Veto zelf is een uitzondering) kunnen studenten hun kring vertegenwoordigen. Via Kultuurraad, Sportraad en Portulaca kunnen zij een beetje mee het beleid bepalen op het vlak van respectievelijk cultuur, sport en buitenlandse studenten. De raden die echter het meeste te zeggen hebben in het beleid van de KU Leuven zijn Sociale Raad (Sora) en

KU Leuven

Kringraad.

Sociale Raad houdt zich bezig met maatschappelijke items en studentenvoorzieningen: betaalbare huisvesting, maaltijden en cursussen. Op dit domein hebben de studenten meer dan waar ook een vinger in de pap. Zij leveren namelijk vijf leden — dat is één derde — aan de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) en de voorzitter van Sora is tevens ondervoorzitter van RvS. De academici leveren ook vijf leden waaronder de voorzitter (koördinator studentenbeleid Van Gerven) en het personeel zorgt voor de laatste vijf. Vroeger was het personeel niet vertegenwoordigd maar de andere twee fracties kwamen te vaak tot een staking van stemmen. Na het incident met Camilo Torres — toen men erin geslaagd was meisjesstudenten in te schrijven door slechts de beginletter van de voornaam te vermelden — veranderde dat. Vijf personeelsleden worden gekoördineerd door de andere tien leden. Aangezien de studenten, in tegenstelling tot de academici, vooral stemafspraken maken, zijn zij er nagenoeg altijd al in geslaagd hun voorkeursleden in de RvS binnen te halen. Dit zorgt vaak voor onvoorspelbare wendingen in de discussies. Geen wonder dat voorzitter Van Gerven het de moeilijkste vergadering noemt die hij ooit heeft voorgezet.

De bijzonderste taak van de RvS is de verdeling van het geld dat de Vlaamse overheid uittrekt voor sociale voorzieningen. In die zin is hij dus eigenlijk een coördinatie-orgaan. Verder worden er los van de financiële middelen ook visies en beleidslijnen uitgewerkt. De vergaderstijl is vrij politiek: nieuwe studentenvertegenwoordigers hebben het aanvankelijk nogal eens moeilijk met de technische betogen. Bovendien is er stilaan een wildgroei van denk-, werk- en stuurgroepen, wat voor de studentenfractie veel werk met zich meebrengt. De oorzaak hiervan is niet ver te zoeken. Van Gerven is samen aangesteld met rektor Oosterlinck en het is duidelijk dat het

meestal om een "ploeg" gaat. En onder Oosterlinck doet zich blijkbaar een tendens voor om korter maar ook meer te vergaderen.

De RvS vergadert steeds op het rektorat en daarbij wordt sinds midden jaren '90 steevast kafeinvrije koffie voorgezet. Een voortvloeisel van de discussie over softdrugs, voornamelijk kannabis. De universiteit wou een ontmoedigingsbeleid voeren maar kreeg lik op stuk van de studenten die doodleuk stelden dat dat wel hypocriet was aangezien op de vergaderingen van RvS ook een softdrug geserveerd werd, namelijk koffie. Sindsdien moet iedereen het stellen met dekafeïne.

Door de reeds aangehaalde stemafspraken vormen de studenten een machtig blok binnen RvS. Zij kunnen voor een goed deel het beleid bepalen en dat is van niet te onderschatten belang aangezien RvS zijn financiële voorstellen overmaakt aan de hoogste financiële macht, de RvB en deze laatste nagenoeg nooit een voorstel weigert. In het verleden is dat maar één keer voorgevallen, toen een deficitair begroting werd ingediend. Men wist wel dat deze onmogelijk kon goedgekeurd worden, ze was louter bedoeld als statement om het tekort aan werkingsgelden aan te klagen. Hoe machtig de studenten er ook zijn, RvS is in het sociale luik het hoogste orgaan dat voor hen toegankelijk is. Alleen de voorzitter van RvS heeft zijn plaats in de RvB en het Gebu. Daarmee is alvast één stuk van de sirkel rond.

Sneuevnota

Waar Sora zich met sociale materie bezighoudt, bepaalt Kringraad mee het beleid op onderwijsvlak. Vier studenten worden afgevaardigd naar de AR en nog eens vier naar de Onderwijsraad (OWR), een van de adviserende organen voor de AR. De OWR is de grote denktank van het onderwijs aan de KU Leuven. Naast de vier studenten hebben er onder andere de coördinatoren onderwijs- en studentenbeleid en één academisch vertegenwoordiger per faculteit een zetje. Duo neemt het sekretariaat waar en zorgt voor ondersteuning. Tot vorig jaar werd dan ook vergaderd in de basis van Duo, het rektorat huis, maar nu gebeurt dat zoals voor zovele raden in de vergaderzaal van het rektorat.

OWR zorgt voor wat met een abstracte term *onderwijsvernieuwing* wordt genoemd en brengt zijn bevindingen over aan de AR maar ook aan de faculteiten. Een van de typische elementen van de werking van OWR (maar ook van bijvoorbeeld RvS) is de sneuevnota. Het is een nota opgesteld door een van de leden na een vergadering om de volgende vergaderingen te structureren. Kenmerkend is dat er vaak standpunten in worden vertolkt die te extreem zijn om een kans te maken. Er wordt wel fel over gedebatteerd maar vanwege de onhaalbaarheid moeten die standpunten moeten het in regel afleggen tegen het gezond verstand. Ze "sneueven", maar niet zonder hun nut te hebben gehad.

De studenten zijn flink ondervertegenwoordigd maar kunnen toch een aardig woordje meepraten in de OWR. Anders liggen de kaarten bij een tweede adviserend orgaan, de Onderzoeksraad (OZR). Daar geldt het strikte "studenten niet toegelaten". Wetenschappelijk onderzoek is natuurlijk een moeilijke materie waar de studenten en hun vertegenwoordigers minder mee vertrouwd zijn. Dat wil echter niet zeggen dat het helemaal aan hun neus voorbij zou mogen gaan. Vooralsnog worden de studenten geweerd en dit terwijl de OZR in de wandelgangen een groter prestige geniet dan de OWR. Dit prestige weerspiegelt zich bijvoorbeeld in de benoemingen. Dat er meer belang gehecht wordt aan onderzoek dan aan onderwijs bij de beoordeeling van een kandidaat is nog steeds meer regel dan uitzondering.

Via OWR zijn we terug bovenin de piramide beland, bij de academische raad of AR. Zowel in theorie als kwa uiterlijk vertoont, is de AR een zeer machtig orgaan. Hij vergadert dan ook niet gewoon op het rektorat maar in het Huis van Chièvres en dit

elke tweede maandag van de maand. Aansluitend trekt het gezelschap naar de nabij gelegen Faculty Club voor een diner. Vooral onder rektor Dillemans was er een goede traditie van vergaderen, tafelen, vergaderen en pousse-café. Onder Oosterlinck duren de vergaderingen wat minder lang maar de tocht naar de Faculty Club wordt in ere gehouden. Het diner heeft voor de studenten zo haar eigen functie. Wanneer een of ander lid van de AR nog eens persoonlijk onder handen moet genomen worden, tracht men zo strategisch mogelijk bij hem of haar aan tafel te schuiven. Het is een kwestie van timing om niet te vroeg of te laat te gaan neerzitten. Bij de AR worden ook de wederhelften van de academische leden in het programma opgenomen. Ieder jaar gaat de hele meute enkele dagen op uitstap naar een of andere wijnstreek. Er wordt een voorraad flessen ingeslagen die op het nieuwsjaarsdiner aan de leden en hun echtgenoten kado worden gedaan.

Wijnstreek

De AR houdt zich zoals gezegd bezig met onderzoek, onderwijs en dienstverlening. Hij neemt adviezen aan van OWR en OZR en adviseert op zijn beurt de RvB. Een machtig instituut met andere woorden. Toch moeten hier enkele kanttekeningen

staaltje van gekamofleerd despotisme. Ondertussen werd deze regel wel geschrapt.

De AR en de RvB zijn dus de twee organen die de macht onder elkaar verdelen. In theorie althans, want er schuilt nog een adertje onder het gras, genaamd Gebu. Waar RvB en AR slechts om de maand vergaderen, doet het Gebu dat tweeweekelijks. De leden zetelen in beide andere raden en zijn dus zeer goed op de hoogte van het reilen en zeilen aan de universiteit. Officieel bereiden zij de vergaderingen voor maar dat houdt in dat zij ook veel beter ingewerkt zijn. Dat leidt tot wat men voorzichtig uitgedrukt het "sturen" van vergaderingen zou kunnen noemen. Vaak wordt er op het Gebu al een blauwdruk van de beslissingen gemaakt. Ook voorstellen of agendapunten moeten eerst via het Gebu passeren vooraleer ze op de AR of de RvB komen. Hoe dat de RvB aflekt is moeilijk na te gaan. Op de AR is dit probleem zeker aan de orde. Let wel, in vele gevallen spelen de leden van de AR — ook de studenten — een daadwerkelijke rol in de besluitvorming maar al even geregeld worden zij met de grote dossierkennis van de Gebu-leden rond de oren gempt. Dat leidt in een extreem geval al eens tot vergaderingen waarin de rektor zijn zegje doet en de opmerkingen genoteerd en verticaal geklasseerd worden.

Het rektorat huis

(foto Joost Helsens)

bij gemaakt worden. Ligt de macht echt bij de AR — en dus voor een stukje bij de studenten — of ligt ze elders?

Mikrogolf

Ten eerste sloopt de RvB een groot deel van de macht op. Hij neemt wel adviezen aan van de AR maar heeft een zeer grote autonomie: hij stelt het gewoon reglement op, beheert het vermogen en het patrimonium, benoemt administratief en technisch personeel en regelt het interne beheer. De RvB bestuurt dus in feite de universiteit. Vroeger was zijn macht nog groter omdat toen in het Organiek Reglement te lezen stond dat de AR de RvB adviseert maar dat hij daarnaast "aan academische raad de informatie die noodzakelijk is voor het vervullen van deze taak" levert. Een sterk

De manier waarop het Gebu vergadert is omineus voor de geheimzinnigheid die eromheen hangt: rechtlijnig, zonder veel poeha en vooral: in alle intimiteit op het rektorat. Hier komen geen etentjes in de Faculty Club aan te pas. Integendeel, men laat een karige maaltijd brengen die dan in de rektorale mikrogolven wordt opgewarmd. De studenten krijgen de verslagen pas twee tot vier weken later. Vandaar dat binnen Loko de roep om een studentenafgevaardigde in het Gebu te krijgen steeds luider klinkt. Het is echter de vraag of daar ooit zal op ingegaan worden. Gezien de lange weg die de studentenbeweging in het verleden heeft afgelegd kan men voor de toekomst alleen maar het beste hopen.

Peter Mangelschots
Loes Guens
Nikolas Cloet

(foto Joost Helsens)

Het essay als intellektuele dildo

In het kader van het Klapstuk-festival werd vorige zaterdag de studiedag "Het zout der aarde" gehouden. Aansluitend was er de officiële voorstelling van het nieuwe literaire tijdschrift Nieuwzuid. Nieuw maar met een belegen randje want Nieuwzuid is vooral het vormelijk gedowngrade vervolg op De Vlaamse Gids en het legendarische Plaza Real.

Twee jaar geleden werd op Klapstuk alles in gereedheid gebracht voor de presentatie van een nieuwe literaire boreling: Plaza Real. Door problemen met de subsidies bleven de beschuiten met muisjes uiteindelijk in de kast staan (Veto jaargang 24, nr. 26). De redactie kreeg even later wel de kans om De Vlaamse Gids over te nemen. Erik Spinoy werd hoofdredakteur.

De Vlaamse Gids? Was dat niet het ledenblad van het liberale Willemsfonds? Het leek onverzoebaar met de vooruitstrevendheid van het concept van Plaza Real. Spinoy maakte zich ook die bedenking maar voorzitter Verhulst van de Stichting De Vlaamse Gids drukte hem op het hart dat er naar een ontzuiling gestreefd werd. Spinoy kon zijn oren amper geloven en knikte naar eigen zeggen "als een missie-negertje nadat een hele buslading scholieren langs geweest was". We schrijven lente 1998.

Superman

Amper een jaar later lag het hele project al in duigen. Honoraria werden niet uitbetaald, het rekeningnummer van de abonneementen was onbereikbaar zodat alleen Superman zich nog had kunnen

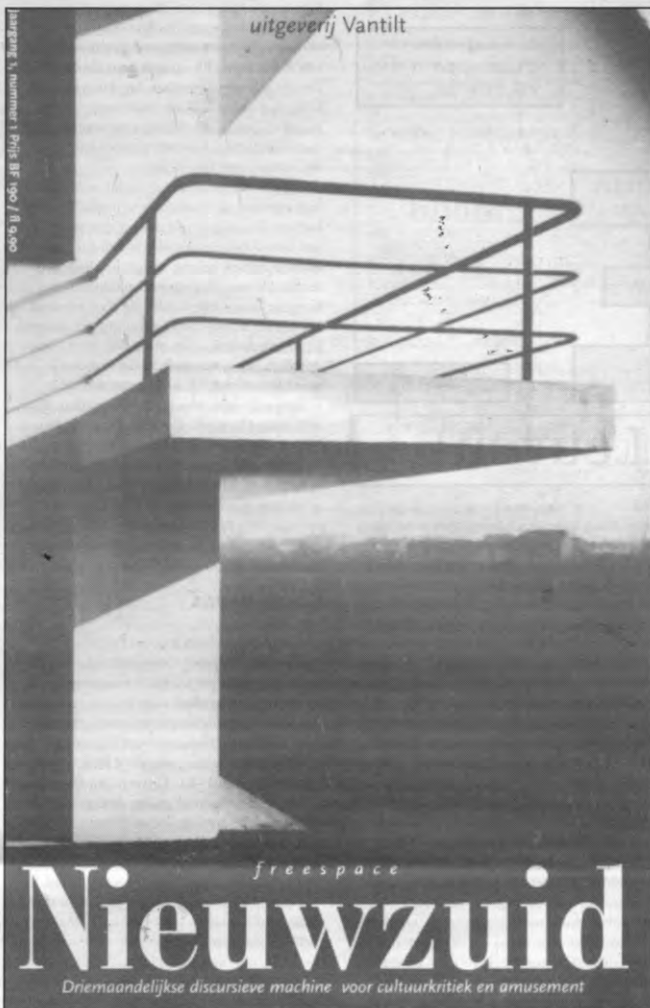
abonneren en ook de belofte van de ontzuiling bleek niet meer dan een *graptje*. Voor de tweede keer op een jaar tijd zag De Vlaamse Gids zijn voltallige redactie opstapen.

De ideeën van Plaza Real bleken ook deze tweede tegenslag aan te kunnen. Vol goede moed werd een subsidie-aanvraag voor een nieuw tijdschrift ingediend. Alle hoop werd gevestigd op een publikatie van de Vlaamse overheid genaamd *De Durfkrant*. Daarin werd propaganda gemaakt voor vernieuwende initiatieven. De innovatiedrang in het Vlaamse kulturele landschap zou aangemoedigd worden. De werkelijkheid bleek heel anders. Ondanks alle beloften van *De Durfkrant* moest het nieuwe, nog naamloze tijdschrift (de naam De Vlaamse Gids was in "het hol van de blauwe vinvis" blijven liggen) het stellen met een beginnersubsidie.

Spinoy fulmineerde hiertegen op de persvoorstelling. Waarom kon voor Nieuwzuid — want zo zou de fenix gaan heten — niet wat voor het Nieuw Wereldtijdschrift (NWT) wél kon? Voor Spinoy was het duidelijk: het NWT vertegenwoordigt de stem van de overheid en van priveebedrijven terwijl Nieuwzuid 'slechts' een stelletje individuele intellektuelen groepeerde. Het is op die manier duidelijk dat de overheid streeft naar een kommodifikatie van de Vlaamse kultuur: kultuur als een integreerend deel van een fleksibele kapitalistische economie. Uiteindelijk leidt dit tot een kultureel pragmatisme dat een gevaar inhoudt voor de vrije meningsuiting, aldus Spinoy.

Kataklysme

Dura lex, sed lex en dus moest ook Nieuwzuid de tering naar de nering zetten.

Weg met het glanzend papier, weg met het A4-formaat, weg met kleuren, clippings, nepadvertenties en reuzefoto's. Kortom, weg met alles wat het tijdschrift voor essayistisch het uiterlijk had moeten geven van een low brow populair magazine à la Flair of Playboy. Nieuwzuid is eerder strak, éénkolomig, zwart-wit en high brow. Het intellektuele kataklysme is echter intact gebleven.

"Nieuwzuid: een intellektuele eklipsbril, te gebruiken bij de eerste tekenen van verstandsverbijstering"

De volledige naam is *freespace Nieuwzuid, driemaandelijks discursieve machine voor cultuurkritiek en amusement* en borduurt in feite verder op de naam Plaza Real, het Zuiderse plein waar allerhande potsenmakers hun kunstjes mogen vertonen. *freespace* is een begrip waaraan betekenis werd gegeven door de architectuurtheoreticus Lebbeus Woods: "De *freespace* belichaamt een nieuwe invulling van de ruimte en vertegenwoordigt een nieuwe vorm van kennis-door-aktie die blijft openstaan voor vrije, persoonlijke interpretatie en individuele verwezenlijkingen." De mosterd werd elders gehaald maar hij smaakt nog steeds hetzelfde. Ook de immateriële referent van het Zuiden is nog aanwezig.

Redakteur — verschoning, bij Nieuwzuid heet dat *Vast Burolid* — Erwin Jans vertelde over de dichter in de woestijn

die een lied zingt dat wordt opgepikt door een karavaan, doorverteld en na jaren in een totaal herwerkte vorm de dichter weer ter ore komt. Nieuwzuid wil zo'n karavaan zijn, het verlangen een tocht laten maken in de geografie van de materie. Tegelijk wil het een kultureelkritische denk tank zijn, een karavanserai voor staatloze essayistiek.

Het klinkt allemaal nogal onaards maar dat is de bedoeling. Burolid Dirk Van Bastelaere noemde het medium van het tijdschrift dan ook een *alien*, een slijmerig ding dat tussen de gevestigde waarden kruipet. Het tijdschrift is niet geïnstitutionaliseerd zoals het boek; het is de sans-papier van de literatuur. Het geeft kritiek vanuit de marge.

In het eerste nummer, zo stelt de pers tekst, kunt u alvast handjeschudden met de geestelijke vader van de *freespace*, Lebbeus Woods. Zinnenprikkelend zijn de pagina's van *Romantic Times* en de verzen van Jess De Gruyter. De Poëziepolitie en Rudi Laermans's Groot Lawaai moeten dan weer voor amusement of irritatie alnaargelang zorgen. En de presentatie op Klapstuk blijft ook niet zonder gevolg: meteen wordt een reeks opgestart rond dans en politiek. Het eerste item in die reeks is een interview met Alain Platel.

De banden tussen Nieuwzuid en het Stuc zullen ook in de toekomst aangehaald worden. De abonneementenadministratie verloopt via het Stuc en zij zullen ook zorgen voor een evenement bij het verschijnen van elk nummer. Nieuwzuid is de woestijn ingetrokken, de fenix vliegt weer. Hopelijk is hij ditmaal een langer leven beschoren.

Peter Mangelschots

Herfst-universiteit

11-12-13-14 november '99
'Sparrenduin' De Haan aan Zee

PROGRAMMA

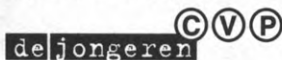
- op donderdag (11/11) maken we eerst kennis met mekaar en met politiek in het algemeen. 's Avonds kunnen we al in discussie treden met jonge parlementairen van verschillende partijen.
- vrijdag (12/11) is onze doe-dag : een politiek spel, fietstocht, bezoek aan de IJzertoren, een 'Schrijf ze vrij'-actie, ...
- pers en politiek komt zaterdag (13/11) aan bod : samen met een aantal professionele journalisten bereiden we vragen voor die gesteld zullen worden in het debat met de verschillende partijvoorzitters.
- zondag (14/11) doen we zelf aan politiek : aan de hand van zelfgekozen thema's houden we een eigen jongerenparlement!

het is een ongelooflijk boeiende én totaal vrijblijvende ervaring!
Niet aarzelen maar inschrijven...

Praktisch

- deelnameprijs : 3.500,- bef. over te schrijven op rek.nr. 426-3175971-72 van de CVP-jongeren met vermelding van naam en "Herfstuniversiteit", voor deze prijs krijg je behalve boeiende en leerrijke momenten ook nog de 3 overnachtingen, gratis gebruik van de sportinfrastructuur.
- adres : Vakantiecentrum Sparrenduin, Copmanlaan 2 te 8420 De Haan aan Zee, tel. 059/23 32 70 - fax 059/23 31 72.
- voor nog meer info neem contact op met het Nationaal Secretariaat van de CVP-jongeren; Wetstraat 89 te 1040 Brussel, tel. 02/238 38 90 - fax 02/230 33 01 of bij nationaal voorzitter CDS, Carolien Ongena, Kouterstraat 112 te 9070 Destelbergen, tel. 09/228 50 57

De Herfstuniversiteit is een organisatie van

(advertentie)

Dana Caspersen te gast op Klapstuk

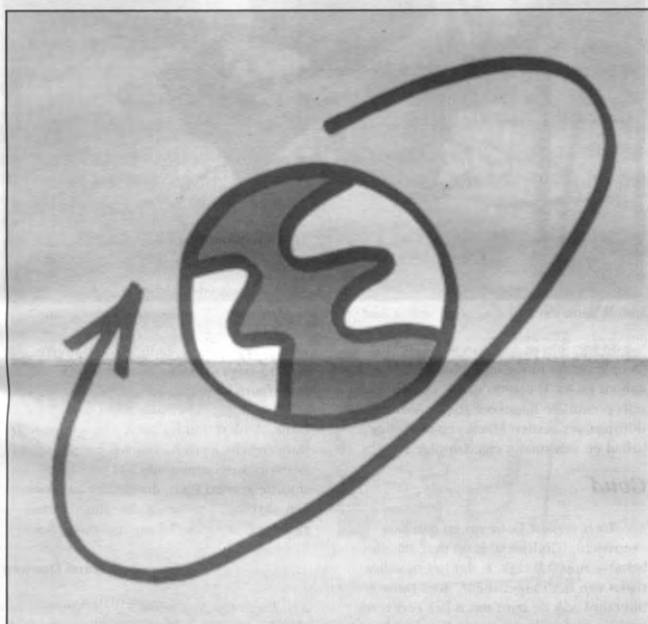
Dansen op Vlaamse polyfonie

De Amerikaanse Dana Caspersen is reeds enkele jaren aan de slag bij het vermaarde Ballett Frankfurt. Bij dit gezelschap, onder leiding van de neoklassieke danser William Forsythe, heeft ze een nieuwe voorstelling klaar, *Work for three*. De koproduktie met Klapstuk, de Vooruit en het Festival van Vlaanderen gaat over enkele dagen in première in Leuven.

Dana Caspersen koos voor de voorstelling drie voortreffelijke dansers: Jill Johnson, Michael Schumacher en Richard Siegal, haar allen bekend van bij het Ballett Frankfurt. Het eerste avondvullende programma van de Amerikaanse danseres-choreografe balanceert ergens tussen het concrete en

Caspersen gekozen voor de muziek van Johannes Ockeghem en Josquin des Prez. Snellings' Capilla Flamenca zal de muziek trouwens live uitvoeren.

In de keuze van Caspersen ligt het accent op de laatmiddeleeuwse benadering: al wat niet gevat of onder woorden gebracht kan worden, moet men trachten op een andere manier te raken. De suggestie is belangrijker dan de uitbeelding op zich. Het feit dat dit zo prominent aanwezig is in de muziek van Ockeghem sprak haar erg aan: de stemmen die boven elkaar zweven, roepen een beeld op van de mens die de tijd op verschillende manieren ervaart. Samen met de muziek zoekt zij ook in de tekstinhouden naar ideeën voor de voorstelling. Getransformeerde tekstversies worden gedeklaamd tijdens de voorstelling.

het abstracte: op de achtergrond speelt ze met inzichten en verhalen over tijd, op de voorgrond is de aandacht gericht op de choreografie, gebaseerd op de ritmes en de melodieën van de polyfone muziek.

De voorstelling is opgedeeld in twee delen. 'Prelude 17', het eerste deel, een duo, gaat terug op de structuur van een fuga van Bach. Het tweede deel, 'Work for three', de hoofdmoot van het stuk, is gebaseerd op de laatmiddeleeuwse polyfone muziek uit de Zuidelijke Nederlanden. Samen met Dirk Snellings (artistiek leider van Capilla Flamenca, een ensemble dat zich toelegt op de uitvoering van polyfonische muziek uit de Lage Landen) heeft

Transformaties en verschuivingen, van concreetheid naar abstractie en andersom. Het zijn de elementen die voor Caspersen van belang zijn om een ruimte te creëren voor een persoonlijke reflectie over de mens en zijn positie in dit leven. Uit de voortdurende dialoog van muziek, woord en dans ontstaat een hecht weefsel van alles wat menselijk is.

Katelijne Beerten

'Work for three' is woensdag 26 en donderdag 27 oktober om 20.30 u te zien in de Schouwburg, Bondgenotenlaan 21.

Kaarten 700/600/500/400/300/200. Info en reservaties bij Klapstuk: 016/20.81.33.

Ziek in mijn hoofd: auditie

Theater DeTerugkeer is aan haar tweede voorstelling toe, getiteld *Ziek in mijn hoofd*. Daartoe is het gezelschap nog op zoek naar een zestal individuen van het vrouwelijk en mannelijk geslacht. Leeftijd speelt geen rol. Voorstellingen zijn gepland voor einde maart. Van de deelnemers wordt verwacht dat ze zich de komende maanden twee avonden per week (vermoedelijk dinsdag en donderdag) kunnen vrijmaken.

Ziek in mijn hoofd gaat over een onopgeloste passionele moord die een aantal figuren — door het gebeuren grondig het mentale noorden kwijt — hun amoereus leven op de barbecueooster doet leggen. Vertrekpunt is niet een bestaande tekst, maar via improvisatie en gesprekken zal er een verhaal geweven worden rond bepaalde thema's.

Voor de auditie van dinsdag 26 oktober moet er naast een zelfgekozen tekst ook een opgelegde tekst voorbereid worden. Tekst en info zijn te verkrijgen bij Wannes (016/20.71.72).

(sb)

Auditie voor *Ziek in mijn Hoofd* is gepland op dinsdag 26 oktober om 20 uur in aula AV 03.12 (naast het Stuc).

FUIVEN MAFFEN FUIVEN MAFFEN FUIVEN

Studeren, da's een bewogen avontuur. Van thuis naar je kot en van je kot terug naar huis. En bewegen kost geld. Vandaar: als je student bent en jonger dan 30, kun je met de nieuwe Campuskaart flink wat op je zakgeld besparen. Campus biedt je een extra voordelig tarief op 5 ritten heen en terug langs een traject dat je op voorhand vastlegt. De kaart blijft 49 dagen geldig. Het volstaat om vóór je vertrek op je coupon dag en datum van je reis in te vullen en je kunt gelijk van je bed naar je fuifzaal treinen, en andersom.

Campus

De nieuwe Treinkaart voor kotstudenten met 5 heen- en terugritten tegen een voordeeltarief.

De zilvermijn van singer-songwriter Kris Dane

Dames, cowboys en pubers

Brusselaar Kris Dane schaaft hard aan nummers, maar hij is niet de enige die werkt. Ook de luisteraar moet doorheen het niet-evidente om heel wat moois te horen. Donderdag speelt Dane, ter vervanging van Peter Vermeersch's groep A Group, in het Wagehuys. Dane laat zich vergezellen door The Family. CC Leuven zet daarmee de zoektocht naar een nieuwe Leuvense konsertkultuur verder.

Wetten hebben uitzonderingen. Men zou bijvoorbeeld kunnen stellen dat muzik-scholen de creatieve geest beknotten. Kris Dane zal dan met een jazz- en klassieke opleiding, piano en slagwerk, een uitzondering zijn. De hoer vermeldt: 'all songs written, arranged, performed and produced by Kris Dane'. De rest van het multiple instrumentarium moet Dane op een andere creatieve zolder hebben geleerd. Of hoe een andere wet stelt dat talent ongelijk verdeeld is.

Samenspel met Luc van Deuren en Stef Kamil Carlens (Zita Swoon), studio-hulp van Aka Moon-ers en een clip kado van sineast Jaco van Dormael (Toto le Héros en Le Huitième Jour). Met de zoon was Kris Dane deze zomer al te bewonderen op het Klinkende Munt-festival. De AB Club (Brussel) en Het Magazijn (Gent) hielden ook al opendeur voor Dane. In de adventstijd (10 december-2 januari) zal hij zich zelfs bezinnen in de Brusselse Munt: dan speelt de nieuwe opera Conte d'hiver van Philippe Boesmans. Zonder persmap hadden weinigen het geweten.

Mirre

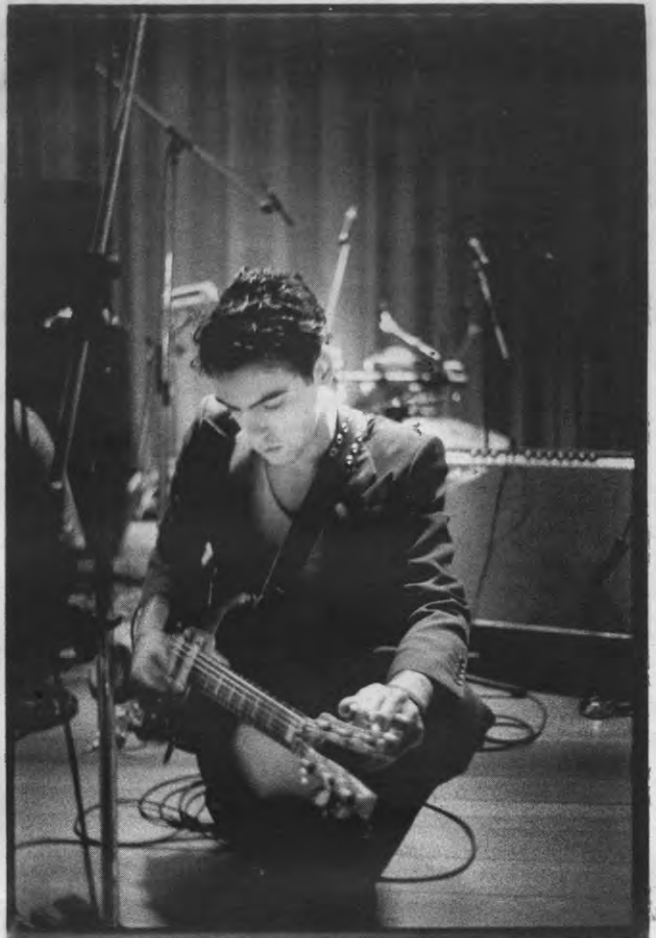
'Boy 26' is de opvolger van het debuut 'Fe is a male mystic'. Intellectuelen zullen onmiddellijk het muzikale verhaal van Prince opbissen bij het beluisteren van dit laatste kleindood. Het nummer 'The year 2000' is inderdaad een funky antwoord op 1999 van de purperen kabouter. Naast de poster van Prince zien de critici Jeff Buck-

ley en David Bowie boven het bed van Kris Dane. Dane's vokale soeplesse is daaraan alles behalve vreemd. Luister onder meer naar 'Goldmine', 'Living for tomorrow' en 'Not the first time'. De muziekcriticus zal daarenboven de jazz-invloeden in complexe drumritmes en piano niet durven ontkennen. En Dane zou tenslotte goed passen op een rare muziekkwintet-festival met dEUS, Zita Swoon of Soulwax.

Kris Dane bewijst echter identiteit in al die differentie. Vokaal heeft hij nu eens de gratie en de scherpte van een dame, dan weer de bittere passie van een Europese cowboy en nog een andere keer de nervositeit van een puber. Tekstueel zijn de associaties soms heel erg losjes. Wel sterke titels en oneliners als 'U can do more than U think U can', 'Friendship is a goldmine' en 'Music will be my wife'. Verder behoort 'A little jew' geen theologische lezing. 'I must have been insane to see in you the wife of Jesus when I played the merry Christ wrapped-up in a night-dress' spreekt boekdelen. Wel profetisch en bezwerend is Dane in de rol van Jim Morrison op 'You will come'.

Wierook

De nummers zijn stuk voor stuk erg complex van structuur — naar jazz verwezen de critici al. Het uitzonderlijke zit meestal niet in de basismelodieën; veeleer wendt de ritmiek in eigenaardige partijen. Vaak slaagt Kris Dane erin om de halsbrekende toer van complexiteit te doen slagen. De fenomenale strings aan het einde van

Shit, ik dacht dat zo'n ding zeven snaren had

Copyright Patricia Van Acker

'Soulmate' zijn maar een voorbeeld. In 'People please move on' bewijst Dane originaliteit en in 'U can do more' en 'Pregnant' zelfs potentiële hitgevoeligheid. Aan het slotnummer zestien kleef een prachtige ballad en een onaffe eigenzinnige tekst.

Goud

Toch verliest Dane nu en dan nog evenwicht. 'Godspeed' is op deze cd alles behalve noodzakelijk. Is dat het moedige risico van het eksperiment? Kris Dane is uiteraard ook de man om u het verkeerde beentje te doen voorzetten. Een voorbeeld slechts: het nerveuze geknetter van elektrodrums vormt de heterogene achtergrond van een magistrale ballad ('Wayward's okay'). Pas wanneer het nummer de vierde minuut ingaat, wordt de spanning

opgeheven in een pianomotief dat vele elektro-boys als intro zouden willen. Sabam is gewaarschuwd.

Voorlopig is het nog zilver voor Kris Dane. Anders zou hij geen muziek meer hoeven schrijven. Benieuwd wat Dane, na het voorprogramma van het prettig gestoorde kombo Paco, donderdag zal doen in een zaal met zeteltjes. Echte muzikanten zijn daar namelijk dol op, dus ook Dane.

Ward Daenen

Kris Dane, Boy 26, Carbon 7. Kris Dane en The Family spelen op donderdag 28 oktober om 20.00 u in het Wagehuys, Brusselsestraat 63. Tickets kosten 350 of 280 (-26) frank. Reservaties op 016/22.21.13. Gratis: Tante-veto geeft tien vrijkaarten voor wie vanaf maandag 25 oktober voet durft zetten in de 's Meiersstraat 5.

Volgende week 27-ste vierentwintigurenloop

Sportraad geeft rondjes

Op dinsdag 26 en woensdag 27 oktober zullen zo'n vijftienduizend Leuvense studenten weer afzakken naar het Sportkot voor de grootste estafettewedstrijd van 't land: de 24-urenloop. Daarop wordt geklonken, met herbruikbare bekertjes.

Dinsdagavond om 20 uur wordt opnieuw het startschot gegeven van deze loopwedstrijd. Iedere student van Leuven kan dan tot woensdag 20 uur een rondje (of meer natuurlijk!) komen lopen voor zijn of haar kring. Winnen is hierbij minder belangrijk: enkel VTK en Apoloon blijken de laatste jaren het meeste aantal rondjes te halen. Er is natuurlijk wel onderlinge concurrentie tussen bepaalde kringen, zoals de strijd tussen Ekonomika en VRG of de kamp binnen Letteren.

Klok

Het studentengebeuren heeft uiteraard ook aandacht voor het ludieke. Naast het gewone klasement zijn er zo tal van nevenklassementen, zoals bij voorbeeld het meest geklede uurtje. Ook voor diegene die het lopen niet zien zitten, is het de moeite om een kijkje te gaan nemen, want elke kring doet zijn best om volk te lokken met prachtige konstrukties en smakelijke gerechten. Voor de computertreks is er bovendien nog een heuse cybertent op poten gezet, waar dinsdagavond de wedstrijd Bayern München-PSV op groot scherm zal worden uitgezonden. De vroege vogels kunnen woensdagmorgen terecht in de

ontbijtent, waar Kultuurraad en Veto eveneens zorgen voor enkele performances.

Sportraad is dit jaar ook milieubewust: zoals vorige week in Veto (Veto 5, jaargang 26) reeds te lezen was, werd samen met de stad Leuven en de universiteit een systeem van herbruikbare bekertjes uitgewerkt. Dit betekent dat iedereen die een drankje koopt, dit jaar veertig frank meer zal moeten neertellen.

Dit extra bedrag is bedoeld als waarborg, je krijgt het dus terug als je de beker heel binnenlevert. Een grote groep vrijwilligers zal dan klaarstaan om deze bekertjes te recyclen. Over dit systeem wordt er een perskonferentie gegeven, maandag om 19 uur. Waarschijnlijk laat u zich verleiden tot een wandel op het Sportkot. Misschien zelfs tot het lopen van een rondje of anders een toernee?

Jan Vereecken

Buk u, anders komen ze weer op ons zitten

(foto Pieter Van der Aa)

Uitdrogings- verschijnselen?

Om dat probleem op te lossen, wil Acco je helpen:

[Tussen vandaag en 30 juni 2000 krijg je bij Acco een blokbeestkop cadeau per aankoop van 10 x 350 frank.]

Telkens als je voor 350 frank bij Acco koopt, zetten we een stempel op je kopkaart. Heb je de eerste tien vakjes op je kaart vol, dan krijg je van ons een blokbeestkop cadeau.

(*) Kater, muurbloem, brombeer en brosser : spaar voor de blokbeestkoppen van Acco

De vier blokbeestkoppen vormen een mooie én grappige serie: de kater, de muurbloem, de brombeer en de brosser.

Op elke kop staat een tekening en een leuk tekstje. Spaar vóór 30 juni 2000 deze collectie bij elkaar!

Tiensestraat 134-136 • 3000 Leuven
Tel.: 016/29 11 00 • Fax: 016/20 73 89
E-mail: boekhandel@acco.be

Acco's vier blokbeestkoppen.
Onieke collectie
tegen dorst en uitdroging.

BLOKKEN AFKICKEN BLOKKEN AFKICKEN BLOKKEN

Studeren, da's een bewogen avontuur. Van thuis naar je kot en van je kot terug naar huis. En bewegen kost geld. Vandaar: als je student bent en jonger dan 30, kun je met de nieuwe Campuskaart flink wat op je zakgeld besparen. Campus biedt je een extra voordelig tarief op 5 ritten heen en terug langs een traject dat je op voorhand vastlegt. De kaart blijft 49 dagen geldig. Het volstaat om vóór je vertrek op je coupon dag en datum van je reis in te vullen en je kunt gelijk van je syllabus naar je hobby's treinen, en andersom.

Campus^B

De nieuwe Treinkaart voor kotstudenten met 5 heen- en terugritten tegen een voordeeltarief.

Fietsnieuws

Eerst het slechte nieuws: de start van de fietsherstelplaats in Heverlee (zoals aangekondigd in de KotKit en in de woonwizermappen) wordt uitgesteld naar het voorjaar van 2000. Buiten wonen, komposteren en kastanjes rapen dus niets nieuws te beleven in residentie Terbank.

Dan het goede nieuws: vanaf twee november krijg je zes maal de kans om een avond fietsherstelkursus te volgen bij Velo. Handig om kleine fietsherstellingen zelf te kunnen, handig ook om op die manier hoge politiebotes te vermijden. Vakmensen van Velo leren je tijdens een cursusavond op aanschouwelijke wijze de kneepjes van de fietsherstellerij (18u-20u). Daarna is er ruimte en tijd (20u-21u) voorzien om onder begeleiding aan je eigen fiets te werken.

De sessies gaan door in het Velo-atelier in de katakomben van Alma II. De deelnameprijs is 100 BEF per cursusavond. Omdat de ruimte en het aantal werkbanken beperkt is, vragen we je om vooraf in te schrijven. Inschrijven kan vanaf maandag 25 oktober bij Velo: 016/32.30.18 (enkel voor studenten).

Data: verlichting en banden 2/11, 23/11, 7/12, remmen en ketting 9/11, 30/11, 14/12.

(kn)

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 26
Nummer 6
25 oktober 1999

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
Hoofdredactie: Bart De Schrijver
Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots
Doka: Joost Helsen, Steven van den Eede, Pieter Van der Aa
Medewerkers: David Adriaen, Katelijne Beerten, Dominique Biebau, Nikolas Cloet, Davy Coolen, Ward Daenen, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Margo Foubert, Loes Geuens, Jeroen Lavrijsen, Claire Lenz, Catherine Marchal, Koen Vanachter, Diederik Vandendriessche, Nathalie Van Leuven, Jan Vereecken
Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Katelijne Beerten, Stijn Bovy, Benny Debruyne, Marie-Anne Dedeurwaerdere,

Yves Dejaeghere, Filip De Keukeleere, Bart De Schrijver, Margo Foubert, Loes Geuens, Joost Helsen, Willy Leung, Peter Mangelschots, Jorn Peeters, Pieter Van der Aa, Maarten van Meer, Tom Van Wauwe
Cartoons: Seb
Dtp: Dirk Bernard, Filip De Keukeleere, Willy Leung
Spelling: Filip De Keukeleere
Eindredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere
Assistentie-Eindredactie: Stijn Bovy, Peter Mangelschots, Maarten van Meer
Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be
Zetwerk en publiciteit
Allfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

Solidariteit

SoMBrero (Solidariteit Mexico België), een pluralistische vereniging die verschillende projecten rond gezondheidszorg en mensenrechten in Mexico steunt, doet oproep aan vrijwilligers om mee te werken aan de solidariteit tussen Mexico en België. SoMBrero vergadert elke eerste dinsdag van de maand in het Leuvense. Voor meer informatie: Sombbrero@compuserve.com of tel. 016/20.54.33.

Promotie-actie voor
studenten en personeelsleden
KU Leuven

Zet vandaag je eerste stappen
in de wereld van morgen met
spraaktechnologie van Lernout & Hauspie !

- L&H Voice Xpress™ laat je spreken tegen je computer!
- Razendsnelle spraakherkenning: 5 dicteer tot 140 woorden per minuut.
 - Bewerk Microsoft® Office-documenten met de stem: met Natural Language Technology™ formuleer-je opdrachten in je eigen woorden.
 - Ideaal voor brieven, verhandelingen en thesist
 - Lees er alles over op <http://www.lhs.com/nl/voicexpress/>

Verkrijgbaar bij ACCO
van 1 oktober t.e.m. 31 december 1999 :

Advanced versie
~~4490~~
2500 BF

Professional versie
~~6990~~
3500 BF

advertentie

Light up the sky this spring

Eén vleugelslag van een vlinder kan een storm aan het andere eind van de wereld veroorzaken.

Waarom zou deze theorie niet op jou van toepassing zijn? Ontdek tot welke

ontlading van talent

jouw deelname aan de commerciële Business Course van Procter&Gamble leidt. Leer hoe jij functioneert onder hoogspanning. En wat voor voltrefter jouw team met topstudenten maakt!

Business Courses
14-18 februari
10-14 april 2000

Meld je aan vóór 7 december 1999 (dit geldt voor beide courses).
Inschrijfformulieren verkrijgbaar bij:
Lisette Bracke, (02)456 48 82
E-mail: buscoursen.lim@pg.com
<http://www.pg.com/benelux>

Procter & Gamble

zoekertjes

✓ Lieveke, je lieveling is ook om van te smullen. Mosj.
 ✓ Liefhebbers van film noir en erotische zwarte komedies worden op dinsdag 26 oktober in AV 01.12 verwacht vanaf 19u45.
 ✓ Peter denkt alvast na over interfilmitieit in horror-films
 ✓ "Ik vind de Wannes een toffe peer, maar voor een diepzinnig gesprek moet je toch bij Goetschalckx zijn." (Steve Stevaert in gesprek met Dirk Sterckx)
 ✓ Klapstukfestivalmedewerker zoekt nog een lief voor de sloufuit van het Klapstukfestival in het Stuc op donderdagavond.
 ✓ Sic organiseert vanaf 2 november zes dinsdagavonden lang fietsherstelkursus.

Inschrijvingen: 016/32.30.18
 ✓ Zoek de alliteratie: lekkere, leuke lesbische zoekt mail-vriendin. Poekie3@hotmail.com. Geen griezelig geval.
 ✓ Da Extravaganza Alternativa Days verwacht haar vrijwilligers om 19u15 op dinsdag 26 oktober in AV 01.12.
 ✓ Sofie en Joris over de Schelde: "Ik zeg vele malen dat was toch wel een gezellige en waterige onderneming".
 ✓ Fans van ziekenhuissoaps en horror worden elke donderdag in november vanaf 21u verwacht in AV 01.12.
 ✓ Wally en Katrien waren woensdag ongerust aangezien een ietwat gevulde ex-kliopreses niet op kot is komen slapen.

✓ Gezocht: voorzitter van Sora, kwijtgeraakt donderdagavond op de psychologiekantus. Kenmerken: klein, grappig en ietwat waggelende gang.
 ✓ Negen slagen, zonder miserie, is heel Troel om benen te hebben.
 ✓ Val (0) -10; Sof (0) -24; Wou (1) 24; Wim (0) 10
 ✓ Sof (6) 45; Wim (5) -153; Val (2) 41; Wou (8) 67
 ✓ Roe 41; maal -41; Maa 5 -41; Wim 41
 ✓ Missing: baksteen uit de Tiensestraat, terug te bezorgen bij S.V.D., 's Meiersstraat 5 tussen twee en zes op het buro van Kringraad. Ook verloren: kater van de politika-bar.
 ✓ Chloé heeft een nieuwe hobby: het verzamelen van menstruatiezakjes
 ✓ Sinds de sex-IQ van de Flair uit is, is het konversatienieuw op de 's Meiers danig gezakt.
 ✓ Leanders nieuwe codex is ongroendo. Hij geniet nog na op het kot van één van Klio's bevallige deernes.
 ✓ Wally mag niet meer binnen in doc's bar

sinds hij de gehele drankvoorraad daar samen met een snoodaard van het Lemmensinstituut leeggehaald heeft.
 ✓ Dierjes voor Oekraïne Beertjes: inzamelactie van niet meer gebruikte knuffels. Tot met zes november kan je die inleveren in het kringloopcentrum SPIT, Diestsesteenweg 104 in Kessel-lo
 ✓ De ietwat gevulde ex-kliopreses lijkt niet op de ietwat gevulde huidige Politika-krico.
 ✓ Oh jawel. Waarschijnlijk was het een tweeling die in de kraamkliniek door elkaar geëoid is.

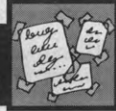
JO MEUWISSEN

Alle verhuur
 Video-, klank- en lichtmateriaal
 Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR
 met of zonder D.J.
KARAOKE (5000 BEF)

016/201.301

(advertentie)

agenda

ad valvas

door Bili en Moos

MAANDAG

18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsstraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 19.00 u **DANS** François Brice, Solo, in Naamsstraat 96, toeg. 450/380, org. Klapstuk.
 19.45 u **VERGADERING** Verliefdheid, in ballon Hooverplein, org. 6of.
 20.00 u **DEBAT** Gesprekavond met een Filipijnse en een Cubaanse jongere over de kloof tussen arm en rijk in het kader van Worldshake en 11.11.11, in MTC Kleine aula, org. Filipijnengroep en AIB.
 20.00 u **KONSERT** Think Of One van Marrakesh Emballages Ensemble, in Minnepoort, toeg. 400, org. CC Leuven.
 20.00 u **TEATER** Drie Monologen van Het

Toneelhuis, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
 20.00 u **VORMING** Mondig met Internet. De digitale burger, in Oratoriënhof, org. Masereelfonds.
 20.30 u **DANS** Benoît Lachambre: Délire Défait, in Vlamingenstraat 83, toeg. 450/380, org. Klapstuk.

DINSDAG

18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsstraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 19.00 u **DANS** François Brice "Solo", in Arenberg, Naamsstraat, org. Klapstuk.
 19.00 u **DANS** Sarah Chase 'Muzz & lamont

Earth Observatory', in Arenberg.
 Naamsstraat, org. Klapstuk.
 19.45 u **CULT** Inleiding in controversiële en provocerende picturemania: o.a. Stanley Kubrick, ... , in AV 01.12, org. DEAD.
 20.00 u **TEATER** Het Toneelhuis: Drie Monologen, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
 22.00 u **TEATER** Dichters uit Epiëren en boekenmarkt, in Sportkot, toeg. "gratis", org. Kura.

WOENSDAG

13.00 u **DANS** Sarah Chase, in Arenberg, toeg. "gratis", org. Gratis Ur Kultur ism.
 Klapstuk.
 18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los

Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsstraat, org. Klapstuk.
 19.00 u **DANS** Sarah Chase 'Muzz & Lamont Earth Observatory', in Arenberg.
 Naamsstraat, org. Klapstuk.
 19.00 u **DANS** François Brice 'Solo', in Arenberg, Naamsstraat, org. Klapstuk.
 20.00 u **DANS** Dana Caspersen: Work for Three, in Stadsschouwburg, org. Klapstuk i.s.m. Festival van Vlaanderen Vl.-Brabant
 20.00 u **KONSERT** Jo Lemaire zingt Piaf: Une Vie, in Minnepoort, toeg. 500, org. CC Leuven.
 20.30 u **DANS** Benoît Lachambre 'Délire Défait/Undone Delirium', in Vlamingenstraat 83, org. Klapstuk.

DONDERDAG

18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsstraat, org. Klapstuk.
 19.00 u **VERGADERING** Stuurgroep 6 of, in Couperus & Coeteau, Diestestraat 245, org. 6of.
 20.00 u **DANS** Dana Caspersen: Work for Three, in Stadsschouwburg, org. Klapstuk i.s.m. Festival van Vlaanderen Vl.-Brabant.
 20.00 u **DEBAT** Anarchisme en gemeentepolitiek? De politieke dimensie van sociale ecologie, in Tegenstroom, Jansenijsstraat 27, org. Tegenstroom.
 20.00 u **KONSERT** Pianoduo Kolacny: Andaloussische dansen, in Concertzaal Lemmensinstituut, org. Concertvereniging Lemmensinstituut.
 20.00 u **KONSERT** Kris Dane & The Family: Belgische poprock, in Wagehuys, toeg. 350, org. CC Leuven.
 20.00 u **VORMING** Beeldvorming in de media, in Couperus & Coeteau, Diestestraat 245, org. Labyrint & Driekant.
 20.15 u **TEATER** Amusements Theater Leuven: Ars Amatoria, in Zwarte Zaal, Vaartkom 25, toeg. 200/400, org. Amusements Theater Leuven.

VRIJDAG

20.00 u **TEATER** Het Paleis: Honingbijen - Honeybees, in Wagehuys, toeg. 350, org. CC Leuven.
 20.15 u **TEATER** Daniel de Laet: Handen thuis!, in Witte Zaal, Vaartkom 25, toeg. 200/400, org. Amusements Theater Leuven.
 20.30 u **KONSERT** Johannes Brahms: Ein deutsches Requiem, in Sint-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof, toeg. 350/500, org. Arenbergkoor.

ZATERDAG

20.15 u **TEATER** Amusements Theater Leuven: De Wereldkampioenen, in Wagehuys, toeg. 200/400, org. Amusements Theater Leuven.

ZONDAG

23.00 u **FUIF** FOOD vs KOZZMOZZ: Stacey Pullen, Trish, Kash, Kozz, ..., in Silo, org. Food.

SPEELGOED MERTENS
 DIESTSESTEENWEG 61-63 KESSEL-LO 25 99 78
 organiseert
SPEELCAFE
 mmv Kris Burm (ontwerper Gijp, Tamsk,...)
 aux **Mille Colonne**
 Marielarenplein 5 (station Leuven)
 deelname is gratis
29
OKT
19.30 u
 we spelen oa
Quoridor Gijp
Sequence
Formula Dé
Quarto
Black box
Tamsk
 De Kolonisten van Catan

Alfa

• 25/10 om 22.00 u: Letterenfuif, in Lido. • 26/10 24-urenloop. • 27/10 24-urenloop.

Chemika

• 26/10 24-urenloop: Chemika zoekt lopers, 27/10 24-urenloop.

EOOS

• 28/10 Tapnamiddag, in Fakbar Letteren.

Germania

• 25/10 om 22.00 u: Letterenfuif, in Lido. • 26/10 24-urenloop. • 27/10 24-urenloop. • 28/10 Nacht van de DJ, in Fakbar.

Historia

• 25/10 om 22.00 u: Letterenfuif, in Lido. • 26/10 24-urenloop. • 27/10 24-urenloop. • 02/11 '70-'80 avond, in Fakbar Letteren. • 02/11 om 20.00 u: film 'The Big Lebowski', in MSI 03.18.

KLIO

• 26/10 24-urenloop. • 27/10 24-urenloop.

Letteren

• 25/10 om 22.00 u: Letterenfuif, in Lido.

LLK

• 26/10 Tapkursus, in zaal Monella (Doc's bar). • 03/11 Doop met doop-TD, in Odil.

Medica

• 28/10 om 20.00 u: Fiesta Mexicana, in Doc's Bar.

Medisoc

• 27/10 Fuif Albatros.

Musikologika

• 25/10 om 22.00 u: Letterenfuif, in Lido. • 26/10 24-urenloop. • 27/10 24-urenloop. • 03/11 Messageparty, in Fak Letteren.

Psychologie

• 28/10 om 22.00 u: Kandidaturenfuif, in Albatros.

Politika

• 26/10 24-urenloop. • 26/10 om 21.00 u: cocktailavond, in CK-lokaal. • 27/10 24-urenloop. • 27/10 om 20.00 u: gratis film U-turn, in AV 01.12. • 03/11 om 22.00 u: Fuif, in Lido, toeg. 60/80.

Politika

• 28/10 om 20.00 u: Cocktailavond, in CK-lokaal.

Psychologische Kring

• 28/10 Kan-TD, in Albatros.

Romania

• 25/10 om 20.30 u: Film: 'La vita è bella', in MSI 00.28. • 25/10 om 22.00 u: Letterenfuif, in Lido. • 26/10 24-urenloop: tramisu en koffie. • 27/10 24-urenloop. • 28/10 Romania-tapt!

VTK

• 26/10 24-urenloop. • 26/10 24-: per pint in 't Elixir. • 27/10 24-urenloop. • 28/10 Doop.

Wina

• 27/10 om 22.00 u: Winabar, in RC.

Tussen hel en hemel: het Redentiner Osterspiel

“Een spektakel in de goede, oude betekenis van het woord”

Waar aanleiding van 575 jaar KU Leuven grijpt de universiteit terug naar haar middeleeuwse wortels. In samenwerking met de stad Leuven wordt momenteel namelijk de opvoering van het Redentiner Osterspiel, een opmerkelijk middeleeuws paasspel, voorbereid. Het Osterspiel zou het koningin-stuk van het komende feestjaar moeten worden. Sabine Reifer, studente Germaanse talen, houdt als regisseuse dit mammoetproject in de hand.

Veto: Wat is het Redentiner Osterspiel?

Sabine Reifer: «Het Osterspiel is een religieus drama dat ontstaan is in het jaar 1460. Het speelt zich af in de tijd vóór pasen en heeft de verrijzenis van Christus als hoofdonderwerp, zoals het in de klassieke bijbel wordt voorgesteld. Zoals zo vaak in de middeleeuwen, is ook dit bijbelse verhaal flink uitgebreid en aangedikt. Het spel bestaat uit twee delen, waarbij het eerste deel vooral rond de verrijzenis en de zogenaamde 'hellevaart' van Christus draait. Die 'hellevaart' verhaalt hoe Christus de hellepoort kapot slaat, daarna de konfrontatie aangaat met Lucifer, de zielen van de zondaars uit de hel bevrijdt en met hen ter hemel stijgt. Het tweede, interessantere deel, speelt zich volledig af in de hel waar we de arme Lucifer en zijn technisch werkloze ploeg te zien krijgen, die geen zielen meer hebben en zich daarom zitteren te vervelen. Lucifers' helpers worden daarop door hun gefrustreerde baas naar Lübeck aan de Oostzee gestuurd, waar toentertijd een pestepidemie woedde, in de hoop daar de nodige zielen te vinden om de hel opnieuw te vullen.»

Veto: In hoeverre hebt u het stuk geaktualiseerd?

Reifer: «Omdat de opvoering samenvalt met een internationaal kongres dat onder andere rond middeleeuws drama en taalgebruik draait, hebben we geprobeerd om de toenmalige speelstijl zo getrouw mogelijk te reconstrueren. Dit is al een uitdaging op zich, want die manier van spelen is helemaal anders dan wat nu de gewoonte is. Alles speelt zich synchroon af: de spelers bevinden zich het hele stuk lang op het toneel. Iedere speler had namelijk een 'huisje' op de scène, waar hij op zijn beurt kon wachten.»

Droom

«Ook voor het decor hebben we ons gehouden aan tekeningen en schetsen uit die tijd. Zo hebben we de spelershuisjes bewaard, met dit verschil dat het publiek, zoals dat toen wél het geval was, niet tussen de verschillende huisjes door kan lopen. Het publiek is zoets niet meer gewoon en dat zou snel in een chaos uitmonden. We hebben wel het middeleeuwse publiek, in de vorm van figuranten, op het toneel gezet.»

Veto: Waarom heeft men precies dit niet zo evidente stuk uitgekozen om 575 jaar KU Leuven te vieren?

Reifer: «In de eerste plaats zijn de Leuvense universiteit en het Redentiner Osterspiel ongeveer even oud. Daarbij komt ook nog de taal: het stuk is namelijk geschreven in het Middelnederlands. Dat is bijna Nederlands, want in die tijd leken Nederlanders en Duitsers nog veel meer op elkaar dan nu. Ik denk dan ook dat het, behalve de woorden voor dingen die niet meer voorkomen of worden gebruikt, heel makkelijk — ook voor mensen van hier — verstaanbaar is. Maar om alle taalproblemen volledig uit de baan te ruimen, is er een spellenaar voorzien die tussendoor uitleg in het Nederlands

zal geven over wat er allemaal te zien valt. Het stuk is daarenboven visueel zo interessant dat de toeschouwer toch zeer goed weet wat er gebeurt.»

«Een andere reden waarom we dit stuk hebben gekozen, is dat men niet zeker is of het überhaupt ooit wel is opgevoerd. Het Osterspiel is nogal ironisch, zelfs sinisch en er wordt veel gelachen met de religieuze tematiek. De duivel speelt eigenlijk de hoofdrol en misschien was dit de reden waarom het toen nooit is gespeeld. Het was trouwens professor Nové die het allemaal, vanuit zijn positie als professor Duitse literatuur, heeft doen ontstaan. Het was zijn grote droom om het Redentiner Osterspiel ooit op te voeren. Het is dus allemaal met een heel klein idee begonnen en dat is dan langzaam gegroeid tot de grote voorstelling die het nu is.»

Veto: Ook de lokatie, het Groot Begijnhof, is duidelijk niet zomaar gekozen.

Reifer: «Inderdaad, de première van het stuk op 31 maart valt samen met de onthulling van de plakiet ter erkenning van het Groot Begijnhof als Cultureel Erfgoed door de Unesco. Daarom hebben we er bewust voor gekozen om de relatie tussen setting en stuk extra in de verf te zetten.»

Geneeskunde

Veto: Van wie gaat het hele initiatief vooral uit?

Reifer: «De KU Leuven, uiteraard, maar daarnaast zal het ook hét hooftevenement worden van Leuven 2000. Daarnaast krijgen we ook steun van de provincie Brabant, een aantal Duitstalige firma's en hopelijk ook van de Vlaamse gemeenschap. Je moet er dan ook rekening mee houden

(foto: Steven Van den Esda)

Veto: Het stuk kan nu al op heel wat internationale aandacht rekenen.

Reifer: «In Duitsland wordt er nu al reclame voor het stuk gemaakt en de *Norddeutsche Rundfunk* zal erover berichten. En er zijn ook mensen uit Duitse, Nederlandse en Engelse universiteiten die een kijkje willen komen nemen. Omdat zo iets niet zo vaak gebeurt, zeker in een historisch kader als het Begijnhof. In die zin hebben we hier een unieke combinatie. Er is natuurlijk ook het spektakel: vuurwerk en fakkels op scène, en dat is toch iets dat mensen aantrekt, denk ik.»

Don Quichote

Veto: U beklemtoont nogal sterk de spektakelkant van het stuk.

Reifer: «Het is een spektakel; als je weet hoe de duivel op het toneel verschijnt of als je denkt hoe de verrijzenis van Christus wordt uitgebeeld. Ook de muzikale omkadering — die we zeker niet mogen vergeten — is hierop gericht: het Gregoriaans Koor van Leuven en een bekend middeleeuws ensemble uit Bremen zullen het stuk op een authentieke manier begeleiden. We hebben ook buitengewoon veel acteurs op het toneel, meer dan honderdveertig mensen die allemaal verschillende rollen moeten spelen. Het is een spektakel, maar dan wél in de oude, goede betekenis van het woord: die van 'er zal veel te zien zijn.'»

les te geven.»

Veto: Het merendeel van de honderdveertig acteurs die u nodig hebt, zijn studenten — mensen die zich vaak nog nooit professioneel met teater hebben bezig gehouden. Is het haalbaar om met hen zo'n stuk te brengen?

Reifer: «Ik werk vaak met amateurs en ik moet zeggen dat het enthousiasme bij hen, en dus ook bij studenten, vaak stukken groter is dan bij professionele acteurs. Ook als het akteren echt 'werk' wordt, is het enthousiasme hoger bij mensen die niet gedagense dagen op de planken hun brood staan te verdienen. Daarbij komt ook nog dat het stuk, in zijn oorspronkelijke vorm, duidelijk voor leken-acteurs was bedoeld. In die zin zijn we dan ook weer trouw aan ons historisch voorbeeld. Enthousiasme is de hoofdregel; zowel bij studenten als niet-studenten. Het is ook zo dat we onder het academisch personeel op de nodige respons kunnen rekenen: daar hebben we bijvoorbeeld mensen als Luc Draye en Kurt Feyaerts die ook hun medewerking hebben toegezegd.»

Veto: Hoe verlopen de audities?

Reifer: «De audities die we voor de zomervakantie hebben georganiseerd, hebben ons al veel goede mensen opleverde. De rol van Lucifer is bijvoorbeeld al ingevuld door een 19-jarig natuurtalent. Ook de andere

dat de grootte van het project toch wel enkele miljoenen vraagt.»

Veto: Hebt u al ervaring met zo'n megaproducties?

Reifer: «Ik werk nu al meer dan twintig jaar in het teater en ik heb al heel wat spektakels geleid, onder andere de openluchtvoorstellingen in Ename. Daar ging het ook om een middeleeuws stuk, de *Beatrijs*, dat ook in een aangepast kader — op en rond de opgegraven fundamenten van de abdij van Ename — werd gebracht. Ik heb ook een bewerking van Don Quichote achter de rug en daarnaast ben ik jaren actief met opera bezig geweest. In opera staat er trouwens ook altijd héél veel volk op de planken, dus daar heb je nog een andere gelijkheid.»

Veto: Hoe bent u in Leuven terecht gekomen?

Reifer: «Goede vraag. Ik kom uit Duitsland, waar ik Germaanse talen studeerde. Ik heb echter nooit mijn tweede licentie Germaanse talen afgewerkt, omdat het teater mij daar altijd heeft van weerhouden. En toen ben ik hier in België terechtgekomen, oorspronkelijk om in Antwerpen geneeskunde te studeren, maar daar werd ik opnieuw zo opgesloopt door de kunstwereld dat ik me definitief met het teater ben gaan bezighouden. Daarom dacht ik dat het misschien toch niet zo een slecht idee zou zijn om dat diploma Germaanse eindelijk eens te gaan halen. Om die teaterervaring toch op een zekere manier te kunnen doorgeven, om

studenten skoorden goed en kwamen dus ook in aanmerking voor een rol. Maar dit belet niet dat we op dit ogenblik nog met een serieus tekort aan acteurs en figuranten zitten. Op dit moment zijn we nog steeds heel erg op zoek naar mensen die bereid zijn om mee te doen en zich in te zetten voor de toch wel werk vragende repetities, die zo'n vier maanden in beslag zullen nemen. De ene rol vraagt natuurlijk meer voorbereiding dan de andere. Daarnaast hebben we natuurlijk ook mensen nodig voor belichting, vuurwerk en mensen die programmaboekjes uitdelen.»

Veto: Heeft de relatief lage opkomst op de audities ook niet te maken met het feit dat de opvoeringen juist vallen binnen wat traditioneel een examenperiode heet te zijn?

Reifer: «We proberen de opvoeringen en de repetities zo goed mogelijk in te passen in het leven van de gemiddelde student, alleen is het moeilijk om met zoveel verschillende agenda's rekening te houden. We rekenen er dan ook op dat mensen er iets voor over hebben om in dit unieke stuk te kunnen meespelen.»

Dominique Biebau Koen Vanachter

De opvoeringen vinden plaats in het Groot Begijnhof, op 31 maart (première), 1, 2, 4, 5, 6, 7 en 9 april. De audities voor acteurs en figuranten lopen nog steeds. Meer informatie over het stuk en de audities: 016/29.33.13. (Isabelle Vandenberg)